

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Ó Szent István dicsértésél...

(Moldvai csángó ének)

Ó Szent István dicsértésél, menny és földön tiszteltésél!
De főkképpen nálunk ma, mint Országunk Oszlopa!
Kérünk, mint Apostolunkat és az első Királyunkat!
Szent István nézz Mennyből le a szép magyar népedre!

Boldogságos Szűzanyánknak, mint magyarok Asszonyának
Förládoztad Hazánkat, szentelted Koronánkat!
Kérünk, mint Apostolunkat és az első Királyunkat!
Szent István nézz Mennyből le a szép magyar népedre!

Azért is hálaadással, ünnepélyes vigassággal
Mi együtt örvendezünk szívünkben emlékezünk!
Kérünk, mint Apostolunkat és az első Királyunkat!
Szent István nézz Mennyből le a szép magyar népedre!

XXV. évfolyam, 1. szám

Budapest, 2006. augusztus

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja:
Vitézi Rend

Felelős kiadó:
v. Mohai Péter

Vitézi Tájszerkesztőség
Szerkesztősége

Postacím:
1399 Budapest, Pf. 694/123
e-mail: eta.tolnai@freemail.hu

Honlap címe:
www.vitezirend.hu

Tartalom:

MEGEMLÉKEZÉSEK.....	3
A T. V. R részvétele Gödöllőn!	5
Himnusz-szobor avatása	6
A Szent László Lovagrend.....	7
Antall-ünnepség.....	8
Eskütetele a Szent Koronára.....	9
Trianon	10
ESEMÉNYEK.....	11
Gergely atya kitüntetése	11
Emlékezés 60 év távlatából	13
Csík-somlyói búcsú	14
Vitézavatás Erdélyben.....	16
„Tiszteletbeli Székely”.....	17
Budai állománygyűlés	17
A kommunizmus halálos sebe.....	18
Híven, becsülettel, vitézül!.....	23
Vitézi eskütetelek.....	26
RENDEZVÉNYEK.....	31
Barokk bál a barokk városban.....	31
Vitézi Bál.....	32
LEVELEZÉSI ROVAT.....	34
Könyvajánló	35
A HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK.....	37
Nagyboldogasszony ünnepe.....	39

LAPZÁRTA

Következő számunk lapzártája:
2006. szeptember 15.

Kérjük, szíveskedjenek ezt a határidőt minden körülmények között betartani!

Megértésüket köszönjük.

Ah, hol vagy magyarok Tündöklő csillaga?

*Ah, hol vagy magyarok
Tündöklő csillaga?
Ki voltál valaha
Országunk istápjá!*

*Hol vagy, István király?
Téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben
Teelőtted sírván.*

*Rólad emlékezvén
Csordulnak könnyei,
Nem szűnnek iszonyú
Sírástól szemei.*

*Lankadnak szüntelen
Vitézlő kezei,
Búval harmatoznak
Szomorú mezei.*

*Virágos kert vala
Híres Pannónia,
Mely kertet öntöze
Híven Szűz Mária.*

*Kertésze e kertnek
István király vala,
Behomályosodott
Örvendetes napja.*

*Előtted könyörgünk
Bús magyar fiaid,
Hozzád fohászkodunk
Árva menedékid.*

*Tekints, István király,
Szomorú hazádra,
Fordítsd szemeidet
Régi országodra.
Reménységünk vagyon
Benned s Máriában,
Mint magyar hazánknak
Hív királynéjában.*

*Még éltedben minket
Ennek ajánlottál
És szent koronáddal
Együtt feláldoztál.*

17. századi egyházi ének / Dőri kézirat (1763.)

A „Boldogasszony anyánk” kezdetű himnusszal együtt a legszebb egyházi énekeink közé tartozik. Valahányszor a magyarság szorongatott helyzetben volt, bűnbánó lélekkel fordult Szűz Máriához és Szent Istvánhoz.

MEGEMLEKEZÉSEK

A Don-kanyar Nemzet-tragédiánk 1943. január 12–14.

A Királyhágómelléki Egyházkerület püspöke, főtiszteletű Tőkés László tartotta a megemlékező istentiszteletet, s mondta el a magyarságért, a magyarokért megemlékező beszédét.

„...Távol a hazától, a biztos partoktól, örvénylő szelek, téli viharok közepette, puskára fagyott kezekkel, irányvesztetten, teljesen kilátástalan küzdelmet folytattak – immár nem a győzelemért, hanem a puszta túlélésért... ott pusztultak százezrek... és oda a nemzet színe-virága. S nemhogy győzni, de megmaradni sem lehetett...

„...A biztos halálba vezényelték őket. Akik ezt elrendelték, nem engedelmeskedtek Isten szavának. Aki hajóra száll, az tájékozódjon mindenekelőtt Isten akarata felől és ne induljon céltalanul téves, vesztes útra. ...minden reménységük elvétetett életben maradásuk felől; reménytelen helyzetbe kerültek a Don-kanyarban küzdők... És mennyi reménytelenség árnyékolja be történelmünket! A hajózás metaforáját használva, könnyű belátnunk, hányszor kerültünk a történelem viharába, hogy nemzetünk, országunk ingatag hajója milyen veszedelmes időközön és viharokon haladt által. Gondoljunk Trianonra! Hogyan törött szét országunk hajója, hullott darabokra a történelmi veszteségek folytán...

„Don-kanyar – Trianon ugyanolyan hajótöréseit jelentik történelmünknek, mint ahogy településeink, egy-egy város, vagy falu pusztulása történelmünk viharáiban. ...Olyan vértelen demográfiai katasztrófa fenyeget bennünket, mely túltesz a tatárjárások és török-dúlások pusztításain, vagy akár a világháborúk pusztításain.

A II. világháborúban, példának okáért, összesen mintegy egymillióra tehető nemzetünk vesztesége. Gondoljuk el, hogy a '90-es évektől mintegy 15 év alatt már több, mint egymillióval kevesbedett meg nemzetünk a Kárpát-medencében! Ez sem kevésbé veszélyes történelmi helyzet, mint amazok, sőt annál veszélyesebb: mert nem láthatóak a veszélyek jelei, de a végeredményük mégis ugyanaz. Örvénylő időben és

fuldokló helyzetekben szól hozzánk Isten üzenete: ...mikor kevés erőnk is elszáll, még Góliát kihívásaitól sem szabad megrettennünk, mert akkor eleve vereségre vagyunk ítélve, s lefegyverez bennünket a félelem és riadalom. Ezért itt, a hajón is, ahol már bedobtak minden terhet a vízbe, ahol már együtt reszketnek a foglyok és a fogva tartók, a legénység és az utasok; ahol már a fejvesztettség jelei mutatkoznak és mindenki lemondott az életben maradásról; ebben a sorshelyzetben is megszólít bennünket az Isten ígéje: „Ne féljete! Nem vész el, csak a hajó.” ...és Istenre tekintve keressük a kiutat, mert itt irányfény kell!

És iránytűt ad a kezünkbe Isten ígéje, hogy tájékozódni tudjunk. A legveszedelmesebb helyzetekben, viharokban is egyaránt: ez az iránytű maga az ige, maga a hit. ...nemcsak a körülményeken múlik, hogy mi lesz velünk, hanem azon is, hogy milyen emberek, milyen közösségek, milyen gyülekezetek vagyunk: milyen nemzet vagyunk! Mert a gyengék elhullanak a legelső próbatétel súlya alatt, de az erősek megedződnek a legnehezebb körülmények közepette is. Így aztán nem csak arra kell gondolnunk, hogy milyen viharok dúlnak hajónk körül, vagy a nemzetközi életben, hanem mi, európaiak, mi magyarok, mennyire vagyunk felvértezve ezen körülmények elhordozására, a túlélésre és a menekülésre! Van-e bennünk kellő ellenállás, bátorság kockázatvállalásra, és áldozathozatalra való készség. Mert ha van, akkor minden esélyünk megvan

szerencsésen partot érni. Vajon megvan-e lelki hitbeli immunitásunk, erőnlétünk, ellenálló képességünk, mely állja az idők viharait és a helyzetek próbatételeit?... a hívő nemzet állja az idő próbáját, a hitvesztett nép tovább pusztul. Ne mindig a körülményeket okoljuk, ne mindig a helyzetre panaszkodjunk! Próbáljunk erőt venni magunkon, felül-emelkedni helyzetünkön, Istenben bízva túlnézni a körülményeken! És ebben a törekvésünkben mindenképp felelt az tudatosítani, hogy *velünk van az Isten.*

1943. január: a doni hősökre emlékeztünk

Azok közül, akik részesei voltak a szörnyű mészárlásnak és túlélőként hazajöttek, már csak hírmondók vannak. Felnőtt két nemzedék, amely az iskolában nem tanult e történelmi időszakról. Feledésbe is merült jórészt a II. világháború véráldozatainak emléke.

Magyarország Történelmi Kronológiája is csak foghíjasan említi a tragédiát, amely nemzeti is, családi is. Idézem: „1942. július 25. A 2. magyar hadsereg elfoglalja állásait a Donnál. 1943. január 12. Leningrádnál megindul a szovjet támadás. A támadás a 2. magyar hadsereget szétveri. Embervesztése megközelíti a 150 ezer főt.”

Hatvanhárom év, közel három nemzedék.

Erre a tragédiára emlékezünk minden esztendőben a Pécsi Központi Temető II. világháborús emlékművénél. Január 14-én délelőtt megtelt a temetőkápolna.

Csóka János pálos atya mutatta be a szentmisét a meghaltak lelki üdvéért, Nagy Ernő karnagy vezetésével a Laudate kórus énekelt, Fülöp Géza kántor orgonált.

Az emlékműnél a fúvószenekar a Himnuszt játszotta Tari József karvezetésével. Horváth Gyula vitézi törzskapitány köszöntötte a társadalmi szervezeteket, a fegyveres testületeket, az emlékező gyülekezetet.

Gettó Ferenc szavalata után ünnepi beszédet mondott vitéz dr. Marth Sándor. V. I. Szalay Lajos református lelkipásztor, nemzetőr őrnagy a Bibliából olvasott igét és imádkozott,

majd Varsányi Ferenc evangélikus lelkész és Bodogán László görög katolikus parókus imádkozott. A szentmisét bemutató atya vezetésével elmondtuk az úri imádságot.

Az emlékezéshez hozzátartozik a koszorúzás. A Baranya Megyei Önkormányzat képviselőjében Szőke Attila kabinetfőnök, a Pécsi Határőr Igazgatóság nevében Zámbo Péter ezredes a rendőrséggel együtt koszorúzott. A Baranya Megyei Nemzetőrségtől vitéz Dekleva Ferenc őrnagy, a Honvéd Hagyományörző Egyesülettől vitéz Felcser László és Hosszú Ferenc, a Szabolcs Fejedelemlő Jász és Lovas Hagyományörző Egyesület részéről Tóth János, a Pécsi Hadijármű Hagyományörző Szakosztály nevében Rabovszky Gábor, majd a történelmi Vitézi Rend részéről vitéz Fábian Edit vitézi hadnagy asszony és vitéz Kóhidi Tamás, a doni túlélők nevében pedig Szabó Károly és vitéz Hegyi József helyezte el a koszorút. Végül Steig Ottó tette le a hősök emlékművének talapzatára az emlékezés virágait.

A világháborús emlékműnél díszsorfalat álltak a huszárok, a II. világháborút megjárt katonák ruházatában az emlékezők és cserkészek.

A Szózat elnéklése után a zenekar búcsúzott a távol nyugvó hősektől.

V. I. Szalay Lajos
ref. lelkipásztor

(Dunántúli Napló, Politikai vitafórum, 2006. január 21.)

Február 11-én, második alkalommal emlékeztünk a Donnál elesett mányi katonákról, valamint a budapesti ostromgyűrűből 1945. február 12-én kitört és Mányig eljutott honvédeinkről.

A megemlékezés első helyszínén, a mányi református templomban 10 óra körül kezdődött a program a Vitézi Rend zászlóinak bevonulásával. A zászlókat követve az egyházak képviselői, a Vitézi Rend, a Magyar Honvédség, az '56-os szabadságharcosok képviselői, országgyűlési képviselőnk és falunk polgármestere vonultak be a templomba. A bejáratnál korabeli egyenruhában és felszereléssel a Szolnoki Honvéd Hagyományörző Csoport négyfős egysége állt díszőrséget.

A vendégek köszöntése után helyünkről felállva a Magyar hiszekegy-et mondtuk el közösen, majd Szabó Ferenc tiszteletes úr, Holnapy D. Márton

plébános úr, végül Kóczán Árpád táborigazgató alezredes úr mondta el az ünnepi beszédét.

Kovács Gitta a mányi Hárshadombi Általános Iskola 7. osztályos tanulója, dédnagyapja, Hummel György volt főtüzer fronton írt, A völgy, ahol állunk című versét szavalta el, ezt követően Szabó Zoltán polgármester úr, majd dr. Kelemen András országgyűlési képviselő mondta el beszédét.

Kovács György Ferenc, a Budakeszi Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium 5. osztályos tanulója a Magyar hiszekegy-et szavalta el.

A templomi megemlékezés zárásaként közösen elénekeltük a Székely Himnuszt, majd a zászlókat kísérő díszegység után besorolva vonultunk a Hősi Emlékműhöz, ahol a koszorúk elhelyezése következett. Az egyházak képviselőinek áldása után elénekeltük a Himnuszt, majd a zászlók elvonulását követően autókkal kimentünk a Mány határában tavaly felavatott emlékkövhöz, ahol dr. Szabó József János alezredes úr, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem docense, hadtörténész mondott beszédet.

Megemlékezésünkön jelen volt vitéz Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, Kokovay Gyula

Jobbról balra: vitéz Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, Kokovay Gyula volt tüzer hadapród és vitéz Sz. Kovács Ferenc

volt tüzer hadapród, aki 1945 februárjában a Budáról kitörő Egyetemi Rohamzászlóalj katonájaként, néhányadmagával átküzdötte magát a szovjet vonalakon és Mány határában eljutott saját csapataihoz. Megtisztelték ünnepségünket jelenlétükkel: Dénes János '56-os szabadságharcos, Lőrinczi Domokos faragó művész, Kalmár Pál képző- és iparművész, újságíró, vitéz Brenner Imre a Vitézi Rend Közép-Dunántúli székfőkapitánya.

Megemlékezésünk szónokai beszédekben kiemelték a **szerepet** és **megbocsátás**, a **magyarságtudat** fontosságát, a **hazáért harcolt idős emberek megbecsülését**, az **ifjúság** elé példaképpül állítást.

vitéz Sz. Kovács Ferenc

A Történelmi Vitézi Rend részvétele március 15-én Gödöllőn!

A Történelmi Vitézi Rend ez évben is méltó módon képviseltette magát az 1848-as forradalom évfordulóján Gödöllőn. A város által megrendezett színvonalas megemlékezést és koszorúzást évek óta pompás lovas felvonulás zárja, melyet a helybeliek és immár a budapestiek is tömegesen tekintenek meg.

A felvonulás főszervezője és egyik éllovasa ez évben is dr. vitéz Bucsy László, Kelet-Pest megye székkapitánya volt. A mintegy száz hátszlovast és tíz fogatot felvonultató menetben különféle hagyományőrző, honfoglaló, huszár, '48-as nemzetőr és népies szabadcsapat öltözetű lovasokat láthatott a közönség. A lovasok kezében és a fogatokon lobogó rengeteg történelmi és nemzeti zászló – köztük számos vitézi zászló – évek óta elfogadott és el is várt látvány Gödöllőn, március 15-én.

A Gödöllői Lovas Sport és Hagományőrző Egyesület és az Isaszegi Szent Márton Hagományőrző Lovas Egyesület lovasai között, illetve a hirtőkon, valamint a koszorúzáson idén 17 rendtársunk – közülük tízen lovasok – képviselte a Vitézi Rendet díszöltözet-

ben, vitézi nagyjelvénnel, lóháton illetve fogatokon vitt vitézi zászlókkal.

A lovas felvonulást a rend lovas egysége és hintaja zárta, melyen koszorúzóink a Vitézi Rend Pest megyei zászlajával foglaltak helyett.

A részvételért köszönet az alábbi rendtársainknak:

Bányai László VRNT, Bárány István VRNT, ifj. vitéz Bárány István, Bárányné vitéz Antal Terézia, Czapp Béla VRNT, Gál János VRNT, vitéz Gémesi Zoltán, vitéz Halász Levente, Hrustinszky Ferenc VRNT, dr. Kardos Gábor VRNT, vitéz Koós Ottó, vitéz Légrádi Lilla, Párnicskyné vitéz Takács Erzsébet, dr. Perényi Miklós VRNT, vitéz Székely László, vitéz Varga József

Dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány

Himnusz-szobor avatása

2006. május 7., Budakeszi, Szarvas-tér

Kölcsey Ferenc és Erkel Ferenc nemzeti imája, a magyar Himnusz emlékebe öntött varázsa a Himnusz-szobor, mely hármashalommá stilizált palotadíszben áll, középpontjában a teremtő Isten, a kitárt kezű Atya. Jobbján a Tisza, balján a Duna kanyarog, mellettük 3-3 boltívbe foglalva a Trianon előtti Magyarország valamennyi vármegyéjének és Budapestnek 1-1 harangja. Ezek nemzeti imánk kezdő dallamait szólaltatják meg.

A koronázott, plasztikusan kidolgozott Atyaisten köré rendeződik egy kerék, melynek hiányzó cikkelyében hét galamb, a Szentlélek szimbóluma található. A középső,

Himnusz-szobor

Fotó: Béres Ferencné

A Történelmi Vitézi Rend nevében koszorúz: v. Takács Erzsébet, Párniczkné székkapitány, v. Horváth László törzskapitány, lovag v. Míklósi Zsolt törzskapitány

nyitott szárnyú lélekmadár csőrében a Szent Koronán lévő kereszt látható. A galambok között rovásírással áll: Himnusz-szobor.

Az isten-alak jobbján és balján nemzeti imánk 4-4 versszaka olvasható kőbe vésvé.

Az alkotóművész: V. Majzik Mária Magyar Örökségdíjas szobrászművész. A szobor fővédnöke, s az avatóbeszédet mondta: Jókai Anna író.

2004-ben az anyaország-beliek jelentős része – részben közönyével, részben negatív voksával sebezte meg az önhibájukon kívül a határon túl rekedt magyarokat ama baljós emlékü népszavazáson. A szobor-kompozíció a teljes Kárpát-medencei magyarság tulajdona, s remélhetőleg zárandokhelye lesz.

Tiszteletadás a hősöknek a katonai temetőben

Május utolsó vasárnapján a hősökre emlékeztünk a pécsi központi temető I. világháborús emlékművénél. Az emlékbeszédet Zámbo Péter határőr ezredes tartotta.

Az elmúlt száz évben három alkalommal is törvény rendelkezett a hősök emlékének megőrkítéséről. Mégis csekély számban vagyunk jelen. Ha a médiában vagy az interneten keresünk aktuális információkat, bizony méltatlanul kevés hírt találunk.

Ha megkérdeznénk száz embert a mai napról, kilencvenkilenc a nemzetközi gyermeknapot említené. Ez megnyugtató is lehet, mert azt jelenti: mi békében élhetünk és emlékezhetünk.

Kevésbé megnyugtató, ha arra a történelmi megállapításra gondolunk: ha nagy veszélyben vagyunk, Istenhez fohászunk és katonáért kiáltunk. Ha elmúlt a veszély, Istent elfelejtjük, a katonákat meg elbocsátjuk.

Ezért mi erősítsük az emlékezést.

Az első és második világháborúban 70 millió civil és katonai áldozta életét – ők a névtelen és neves hősök. A temetőben egymás mellett nyugszanak különböző nemzetek fiai, parancsnokok és beosztottak, de közöttük már nem érvényesek a földi fogalmak, amelyek hatalmi viszonyt fejeznek ki. Ne az öncélú hatalomra törekedjünk, az romlásba visz, de kövessük el mindent a szeretet szolgálatában. A temető első világháborús emlékművénél Horváth Gyula vitézi törzskapitány köszöntötte a megje-

lenteket, rézfúvós zenekar kíséretével elénekeltük a Himnuszot.

Gettó Ferenc ciszterci diák Radnóti Miklós versét ezavalta, Szalay Lajos nemzetőr őrnagy, tábori lelkész a Bibliából olvasott fel, imádkozott és áldást mondott a hősök nyugvó poraira. Bodogán László görög katolikus párókus a hősök lelki üdvéért mondott imát, Csóka János római katolikus atya pedig a Jézustól tanult imádsággal és áldással fejezte be gyásztiszteletünket.

Koszorút helyezett el a Baranya Megyei Önkormányzat részéről Szőke Attila, a Pécsi Határőr Igazgatóság és Pécs Város Rendőrkapitányság részéről Zámbo Péter határőr ezredes és dr. Arató Attila rendőr alezredes, a Baranya Megyei Nemzetőrség részéről v. I. Oroszi Marton György vezérőrnagy és Dekleva Ferenc nő. alezredes, a Honvéd Hagyományörző Egyesület részéről és a HONSZ-tól Felcser László, a Történelmi Vitézi Rendtől Fábíán Edit hadnagy és Nyárfás Csaba alhadnagy.

Az emlékműnél dízsorfallal álltak a cserkészek, huszárok és a világháborús ruhába öltözött katonák.

v. I. Szalay Lajos
ref. lelkész

A Szent László Lovagrend

A Történelmi Vitézi Rend nagy gonddal ápolja a társ-lovagrendek közötti kapcsolatokat. Kedves feladatunknak tettünk eleget, amikor 2006 júniusában Sümegen részt vettünk a Szent László Lovagrend ünnepi rendezvényén.

Lovag Szőnyi Ferenc beszéde:

*„Idvezlégy kegyelmes László király!
Magyarország édes oltalma,
Szent királyok közt drágalátus gyöngy,
Csillagok között fényességes csillag.”*

Excellenciás Püspök Úr! Excellenciás Rendtestvéreink! Kedves Vendégeink! Tisztelt Elöljáróink, kedves Rendtársak!

A magyar történelem, tudjuk, nem szűkölködik kimagasló személyiségekben. Különleges fényével azonban közülük is kiragogy Szent László király alakja, mint „csillagok között fényességes csillag”, ahogy a róla szóló, 15. században keletkezett ének imént idézett első sorai fogalmaznak. Nem lehet véletlen egybeesés, hogy Szent László napja, június 27-e az évnek éppen arra az időszakra esik, amikor az éggömb legfényesebb csillaga, a Sirius – kedvező időjárási viszonyok között – nappali fényben is látható.

Magyarországra, a magyar nemzetre Mohács óta, de különösen az utolsó száz évben, sajnos, igen kevés nappali fény sugárzott. Ezt tudomásul venni fájdalmas, keseregni fölötte fölösleges, tenni ellene kötelességünk. Különösen a mostani, szomorúan rendhagyó időkben, amikor valami irracionálisan megfoghatatlan, mégis minden korábbinál valószínűbb veszedelem fenyeget bennünket, magyarokat, országhatárokon innen és túl. Weöres Sándor vetette papírra évtizedekkel ezelőtt egyik rövid, *Az országhoz* címzett prózai írásában az alábbi, megdöbbenően jövőbe látó sorokat: „A legnagyobb csapás, ami egy népet érhet, ha egyoldalú irányítással az ítélőképességét tönkreteszik. Az ilyen nép elzúllik és mennél vásáribb kalandor nyúl érte, annál könnyebben odadobja magát. Nincs az a kívülről jövő veszedelem, végigdúlás, évezredes elnyomás, mely ezzel fölérne.” Azt hiszem, nem kell ezeknek a szavaknak az aktualitását magyarázni, napnál is világosabb, hogy mi forog kockán. Igen, amikor az idegen megszállás az emberek agyában megy végbe, az már valóban az utolsó stáció, végveszély. Nekünk, akik Szent László oltalmát a rendi intézményesség szellemétől is áthatva kérjük hazánkra, különleges feladatunk és fokozott felelősségünk van ebben a veszélyes pillanatban. Mikor az érdekelvűségnek az értékelvűség ellen viselt' kíméletlen háborúja már egyenesen a lelkünkért folyik.

Egy percig se feledjük azonban, hogy „aki harc közben sopánkodni kezd, elveszti a csatát. Ha valaki érzeleg, és vidal közben a múlton mereng: egyetlen horogütéssel leteríti az idő.” Márai Sándornak ezek a szavai tartalmukban, üzenetükben nem idegenek számunkra.

Mi nem sopánkodunk, csupán felmérjük veszteségeinket, nem merengünk a múlton, hanem cselekvően emlékezünk. Pontosan és megalkuvás nélkül, és annál is elszántabban, mert tudjuk: a kollektív emlékezet sírrablói immár hosszú évtizedek óta mindent elkövetnek, hogy múltunkat „relativizálják”, hőseink érdemeit gúnyosan kétségbe vonják, történelmi erőfeszítéseinket értelmetlennek minősítsék. Az ilyen különleges és felemelő alkalmak, mint a mai, amikor egyszerre rójuk le tiszteletünket lovagkirályunk harcban és erkölcsi szilárdságban egyaránt eligazító emléke előtt és fogadunk új rendtársakat a soraink közé, az erőgyűjtés pillanatát, az ünnep örömét és az örömteli feladatvállalás ajándékát hozzák el számunkra. Annak a biztató lehetőségét, hogy a nemzet betegágya mellől is ki tudjuk mondani és meg tudjuk hallani a bizalom és a remény hangjait. Hogy a gyógyulást keresve az értelem erejével – de legalább ennyire a megmaradni akarás vegetatív reflexeivel is – megpróbáljuk felmérni, milyen tanulságokkal szolgálhat a 11. század vége a 21. század eleje számára itt a Kárpát-medencében. S hogy szolgálhat-e még valamilyen tanulsággal a legyőzhetetlen, szent lovagkirály alakja az ítélőképességét és tartását veszített, erejében és erkölcsiben vészesen megfogyatkozott, magát vásári kalandoroknak odadobó nép számára? Amely képes volt elkövetni 2004. december 5-ének a gyalázatát is, amely nap után a trianoni mézárszék véres kötényű hentesei elégedetten vigyoroghattak: a csonkítás folytatódik, ezúttal már a szívekben, a végső, visszavonhatatlan romlás már közel van.

Nincs közel. Nem lehet közel. A magyarságban kell, hogy legyenek, sőt, vannak még tartalékok, s ha szellemi és erkölcsi erejét is mozgósítja, rászámolhatnak többször is, ki nem ütheti az idő a történelem szorítójában. Amelyik nép olyan erőforráshoz fordulhat, amilyen Szent László királyunk és más nemzeti szentjeink emléke, példája, a Mindenható előtti személyes közbenjárása, az a nép nem lehet sem idegen érdekeknek, sem tulajdon érdektelenségének a prédája. Éppen az a mélységes hit, amit tőlük kaptunk örökségbe, nem engedheti, hogy a pusztulás forgatókönyve érvényesülhessen. Rajtunk is múlik, akik Szent László igazságának koronatanúiként vitéz királyunk keresztény példamutatásának, eszmei örökségének megőrzésére és folytatására tettünk fogadalmat, igen, rajtunk is múlik, kedves Rendtársak, hogy valóban sikerül-e mozgósítani a magyarságban rejlő tartalékokat. A veszély valóban nagy, de nagy volt a veszély az erdélyi, a szabolcsi és a Tisza-menti kun betörések idején is, és Szent László – egyebek mellett – azzal is példát adott, hogy mindig, idejében és mindig kellő erővel érkezett, hogy országáról a veszedelmet elhárítsa. Kivételes személyisége abban a tekintetben is erőforrás, hogy fanyalgó megfontolások nélkül, minden tekintetben büszkék lehetünk rá: ahogy a krónikák írják róla, „erős karú és gyönyörű ábrázatú volt, s mint az oroszláznak, természetnek izmos tagjai voltak. Magas természetével más embe-

rek fölött egy fejvel kitűnt... az adományok teljessége benne duzzadozván, már maga testalkata is királyi koronára méltónak tüntette fel." Vitézei rajongtak érte katonai érényeiért, de ha kellett, kiváló diplomata volt, s kiemelkedő uralkodói képességeiért a főurak is igen nagyra becsülték. Több forrás tanúsítja kivételes vallásos buzgalmát s az igazságszolgáltatásban kifejtett szigorú, de a szigorban is kegyes tevékenységét. Egy Saint-Gilles-ből Magyarországra jött francia szerzetes „elegantissimus rex”-nek nevezte. Magyar királyoknak és külföldi uralkodóknak lett példaképe. Őt tekintette eszményképének Zsigmond király is, aki német-római császár létére Nagyváradra, Szent László sírja mellé temettette magát. A nép pedig, elsősorban hűséges és szeretett székelyei – és természetesen az őt utóbb szentté avató egyház is – legendákban örökítette meg alakját. Nem véletlen, hogy középkori templomainkban, főleg Erdélyben, nemzeti szentjeink közül az ő ábrázolása a leggyakoribb. Igen, László egyéniségében egyetemes európai viszonylatban is olyan új vonás jelentkezett, amelyet utókora is csak homályosan sejtett. Alakjában a lovagkirály típusa néhány

évtizeddel korábban jelenik meg, mint Franciaországban, és mint a francia eszményt a keresztes hadjáratok révén átvevő többi, európai országban.

Ezek persze jól ismert dolgok, csak valahogy... jólesett ezt is elmondani. Mert mindig jólesik külön is szólni arról, ami ennek a remélhetően csak átmenetileg önbizalmát veszített nemzetnek a büszkeségét, nemzeti önértetét táplálhatja. Kedves Rendtársaim, rajtunk is múlik, hogy lesz-e kéz, amely ennek a tikkadt, sikerre szomjazó népnek az öntudatra ébredés vizét tudja fakasztani a látszólagos távlatlanság kösziklájából. Rajtunk is múlik, lesz-e elszánás utánairamodni a jövőnket elrabló pogány lovasnak. Rajtunk is múlik, lesz-e pillanat, amikor...

Szent László, Sirius, „Csillagok között fényességes csillag"! Kérünk, segíts meg bennünket, hogy megtaláljuk egymásban is magunkat, sokfelé szakított, sokfelé húzó magyarok. Hogy az összetartozásunk végre erősebb legyen az önzésünknél. Hogy méltók lehessünk Isten és az idő irgalmára. Hogy eljőjön az a pillanat, amikor annak a nappali csillagnak a fényét a lélek szabad szemmel is meglátja.

Antall-ünnepség, Mány, 2006. április 2.

Kivonat Hunyadi László főkapitány beszédéből:

Az elmúlt 16 év pontosan megmutatta, milyen emberfeletti feladatot vállalt fel Antall József miniszterelnök. Ez a roppant teher – valószínű – tönkretette egészségét. Mindazok a körülmények és emberi viszonyok, amelyek a rendszerváltozáskor kialakultak, már előrevetítették mindannak a történésnek a valószínűségét, amelyek napjainkra bekövetkeztek. Már akkor egyértelmű volt, hogy mindazok mögött a primitív kommunista erők mögött, melyekkel szemben közös, mondhatni egységes fellépéssel lehetett számolni, óriási erők mozogtak, melyek napja-

inkra ezer darabra szakították nemzetünket. A folyamat még mindig nem állt meg, aki akkor lépett fel ezek ellen az erők ellen, mint hajóskapitány a zátonyokkal teli, háborgó tengeren, s igyekezett országunk hajóját nyugalmasabb vizekre kormányozni: nemzetet, országot épített, jövőképet vázolt fel, mely torzóként maradt ránk...

Talán a Jóisten kegyelme volt az, mely elszólította őt e földi életből, megkímélve őt mindattól a keserűségtől és csalódástól, melyet vélt barátok, politikai eszmetársak, a rendszerváltásban „élen-járók” az eltelt időszak alatt elkövettek.

Mindenkinek át kellene éreznie történelmi helyzetünk drámai komolyságát. Ha megismerjük és értelmezzük az antalli politika lényegét, segítségével talán újra rátalálhatunk a helyes útra.

v. Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya

Dr. Duray Miklós, a Szlovákiai Magyar Koalíció Pártja ügyvezető elnöke

A Történelmi Vitézi Rend nevében elhelyezi a koszorút v. Hunyadi László főkapitány, v. Sz. Kovács Ferenc, v. Szanyó Árpád

A rendőrség és katonaság új tisztjeinek és tiszthelyetteseinek eskütétele a Szent Koronára, 2006. július

A Szent Korona bevonulása a Hősök terén

Az esküt tevők bevonulása

A katonai eskütétel ünnepi pillanatai

A Szent Korona elvonulása

A Szent Korona indulása a Mátyás templomból

Koronaőrök és esküt tevő rendőr tiszthelyettesek vonulása

Az eskütétel ünnepi pillanatai

A Szent Korona elvonulása.
Woth Imre törzskapitány koronaőr parancsnok

TRIANON

1920. június 4. 16:32 – 2006. június 4. 16:32

Végre! 86 évvel a trianoni nemzetgyilkossági kísérlet után, az aláírás helyszínén most először emelte fel szavát sok száz magyar a magyarságot akkor és azóta is érő, a békediktátum okozta sérelmek miatt.

Az ötlet Petrás János, a VRNT tagja és a Kárpátia zenekar énekese fejből pattant ki, melyet felkarolt a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom. Az ez évi szokásos június negyedikei budapesti tüntetés két nappal előbb kezdődött, és nem fejeződött be a szerb, román, francia, szlovák nagykövetség után, a tömeg busszal, autóval, motorral és repülővel indult tovább Versailles-ba.

A versailles-i kastély előtti téren francia küldöttség fogadott bennünket (rohamsisak, gumibot, pajzs, rendőregyenruha), kik próbára tették türelmünket. Éppen azt a testvérünket motozták meg, kinek a tüntetés tisztaságának és rendjének megtartása volt a feladata, hiszen ott és akkor egész Magyarországot képviseltük. Nem sokkal később kaptunk a bilincs, és már ültették is be a rendőrautóba, állítólag azért, mert bicska volt nála. A téren gyülekezve transzparensekkel, többnyelvű szórólapokkal próbáltuk megértetni a helyiekkel, turistákkal, miért is vagyunk itt, majd vezényszóra indult a népes csapat a Trianon Palotához. Az úton zúgott a „Vesszen Trianon!”, „Justice for Hungary!”, „Ria Ria Hungária!”. Sokan gyűltek össze a messze szálló szavakra, és érdeklődtek, mi folyik itt. Megérkeztünk ahhoz a palotához, melyben lefolyt események még sokáig meg fogják határozni nemzetünk életét. 16:32-kor az aláírás pillanatában a Trianon Palota termében Herceg Flóra népdalénekes elénekelték ősi himnuszunkat, a Boldogasszony Anyánkat. Utána a magyar és francia sajtó előtt beszédet mondott Toroczka László a HVIM elnöke és az elszakított területek képviselői. A beszédeket folyamatosan franciául tolmácsolták. Beszámoltak a kisebbségi magyar lét viszonyairól, megoldást kerestek az elcsatolt területeken lakók helyzetének javítá-

sára, melyek között szerepelt a békediktátum felülvizsgálata és a trianoni határok eltörlése. Levélben tette tiszteletét Duray Miklós a Felvidékről, Tőkés László Erdélyből és Eva Maria Barki, a Nemzetközi Erdély Bizottság elnöke. Továbbá felszólalt Nicolas, az a francia politológus hallgató, aki nélkül a rendezvény nem jöhetett volna létre. Francois

Mitterand véleményét tolmácsolta a versailles-i békék igazságtalanságáról. Jó érzéssel töltött el bennünket, hogy a franciák között is vannak segítőkész, a történelmi igazságtalanságok orvoslásáért tenni akaró emberek. Ezek után a Kárpátia zenekar adott fergeteges koncertet. Petrás János álma valóra vált (nem csak az övé), a Trianon Palotában sok száz magyar énekelt a „Lesz még” című szám refrénjét: „Érted élünk drága Hon, VESSZEN, VESSZEN TRIANON!”. A rendezvény zárásaként elénekeltük a Székely Himnuszt és a Magyar Himnuszt.

Visszafelé ismét beleüvöltöttük a magyar nemzet fájdalmát a versailles-i csendbe.

Megint felemelő érzés volt magyarnak lenni. Nem mindenről lemondva hátrálni, hanem kimondani azt, ami történt, ami fáj. Nem miattunk, csonkaországiak miatt, hanem azon magyar testvéreink miatt, akiket határokkal választottak el tőlünk, akiknek még a békeszerződésben ígértek sem járnak. Azonban még fontosabb, hogy okuljunk a történelemből, fogjunk össze, szeressük egymást a parancs szerint, hiszen csak magunkra számíthatunk.

„Kérjétek és megadatik!”. Mi kérjük vissza elrabolt országunkat és elszakított testvéreinket!

vitéz Gaál Dávid és vitéz Gaál Balázs

Gaál Balázs és Gaál Dávid

ESEMÉNYEK

Gergely atya kitüntetése, 2005. karácsony

Gergely atya ígét hirdet

Mons. Gergely István esperes úrnak, Csíksomlyó római katolikus lelkipásztorának v. Hunyadi László főkapitány úr adta át a gazdagréti templomban a Történelmi Vitézi Rend „Vitézi Rend Ezüst Érdemkeresztje” kitüntetését.

Az ünnepi szentmisén a csíkszeredai gyermekek, az Árvácska ének- és zenekar adta elő a pásztorzjátékot, varázsolta karácsonyivá a hangulatot. Gergely atya meghatottan szólott a jelenlévőkhöz; hazánk, a történelmi Magyarország és nemzetünk, az összmagyarság ügye melletti elkötelezettségét nyilatkozta ki. Kiemelte a család – és a gyermekvállalás történelmi fontosságát, mint nemzetünk alappilléret. Gergely atya hozta létre az Árvácska gyermekmentő központot Csíksomlyón több, mint 15 éve. Irányítása, gondos-

kodása alatt nevelik a gyermekeket. Munkájának egyik kiemelkedő eredménye a koncertet adó gyermek-együttes, mely óriási sikert aratott. A gazdagrétiiek pedig vendégül látták néhány napra az erdélyi magyar gyermekeket.

Boldogabb jövőndőt mindnyájunknak!

V. T.

v. Hunyadi László főkapitány méltató szavai

Az „Árvácskák” koncertje

Fotó: Tolnai Eta

ESEMÉNYNAPTÁR

Vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úrra emlékezünk. (Kenderes, 1868. június 18. – Estoril, Portugália, 1957. február 9.)

Emlékünnepség: Kenderes, szeptember 10. vasárnap, de. 10 óra

Emlékmise; kopjafa-avatás a Horthy-kastély parkjában. A kopjafát állítja: a Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke

Országos vitézavatás

2006. szeptember 16. vasárnap, 10 óra

Budapest, Belvárosi templom

Tisztelettel várjuk az avatandókat és hozzátartozóikat!

A Vitézi Rend Dél-Magyarország szegedi csoport tagjai részére

A megyei önkormányzat hivatalának (Megyeháza, Rákóczi tér) földszinti Csanád termében havi egy alkalommal (minden hónap első péntekén) várjuk az érdeklődő rendtagokat.

Időpontok:

2006. szeptember 1., október 6., november 3., december 1. délután 15-17 óráig.

A jövőben minden, a Renddel kapcsolatos hivatalos és nem hivatalos ügyeket, tagdíjfizetést itt intézünk. Az ügyletek személyi feltételei biztosítva lesznek. A portán megmutatják, hol található a Csanád terem. Kérem, hogy a fenti időpontokhoz szíveskedjenek alkalmazkodni.

vitéz Bokor András
székkapitány

FŐKAPITÁNY

GENERAL OF THE ORDER

vitéz Hunyadi László

VITÉZI REND

The Knightly Order of Vitéz
 Ritterorden der Vitéz
 Ordre de chevalerie des Vitéz

A LOVAGRENDEK NEMZETKÖZI ÁLLANDÓ BIZOTTSÁGA ÁLTAL ELISMERT ÉS BEJEGYZETT REND
 Registered by the International Commission for Orders of Chivalry (I.C.O.C.)

2006/ 1. Főkap.

Budapest, 2006. február 25.

Nemzetes
vitéz Wittner Mária Úrnő

A VITÉZI REND tagsága nevében szeretettel és tisztelettel köszöntöm!

Mindannyiunk számára elégtétellül fog szolgálni, ha majd a megalakuló parlamentben a FIDESZ soraiban láthatjuk.

Az Ön személyében végre igaz képviselője lesz a törvényhozásban forradalmunknak, szabadságvágyunknak és magyarságtudatunknak.

A Mindenható segítségével legyen ereje országunkat jó irányba fordítani, hogy népünk végre rátérjen az '56-ban megálmodott útra.

Tisztelettel és rendtársi szeretettel:

vitéz Cseresnyés Pál
 tb. törzskapitány
 tanácsos

vitéz Hunyadi László
 Főkapitány

Budapest, 2006. január 25.

Emlékezés 60 év távlatából

2005. október 23. Budapest, VIII. Baross u. 60.

Azért kezdem mondandómat ezzel a dátummal és helyszínnel, mert ekkor és itt egy olyan személyiség volt a díszvendég, akire az igaz magyarok a mai napig is sok szeretettel és hálával gondolnak.

Az élet fintora, hogy Szesztai Lászlót 56-os tevékenységéért kapott Elnöki Kitüntetést, mely alapján 2000-ben a Történelmi Vitézi Rend saját jogon vitézzé avatta.

A Vitézi Rendi tagsága révén került kapcsolatba Gróf Edelsheim Gyulai Ilona asszonnyal. Találkozásuk alkalmával v. Szesztai László egy dátumot és egy helyet ismerttetett. „1944. szeptemberében a Gödöllői repülőtéren én segédoktatóként dolgoztam, ahol az a megtiszteltetés ért, hogy egy kétüléses Cimbora repülőgépre segítettem beülni Ilona asszonyt. Mikor ezt elmeséltem neki, tisztán, min-

den momentumra emlékezett. Ezért örülök a sorsnak, hogy a Vitézi Rend tagjává válhattam, mert különben ez a találkozó nem jöhetett volna létre mindkettőnk öröme.” Mesélte rendtársam, v. Szesztai László. Ilona asszony visszaemlékezései tanúsítják szellemi frissességét. Jelenleg is tartják a kapcsolatot levelezés útján. Annak ellenére, hogy 1944-ben rendtársam kis suhanc volt, amikor a grófnőt a repülőbe ülni segítette, ezért Ilona asszony előítélet nélkül emlékszik rá, és tartja vele a kapcsolatot, tanúsítván rendkívüli emberszeretetét. Ha kis hazánkban az emberek e történeti példát követvén ugyanígy állnának egymáshoz, akkor az Isten akaratából újból egy összetartó boldogabb hazában élhetnénk.

Remélem, Isten óhajunkat meghallotta.

lovag vitéz **Miklósi Zsolt Miklós**
Buda törzskapitánya
országos törzskapitány-helyettes

vitéz Szesztai László

Szüil. év: 1926. szeptember 20.

Anyja neve: Heisz Mária

A Móricz Zsigmond körtéri harcokban vettem részt.

Vitézzé avatás: 2000. szeptember 2-án.

Alhadnagyi rangban vagyok tagja a rendnek. Horthy Istvánnéval tartom a kapcsolatot.

Kitüntetések:

1991. október 23. 1956-os emlékérem

1992. október 23. Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje

1996. A Hazáért Emlékérem

2005. május 21. III. oszt. Honvédelemért Kitüntetés

Klubdélután

Az Úr 2006. 02. 17. napján a Horthy Miklós Társaság klubnapjának díszvendége volt Gróf Edelsheim Gyulai Ilona, Horthy Istvánné.

A várakozás perceit régi emlékek felidézésével, vagy személyes, hallott, látott, a 20. század meghatározó idejéről beszélgettünk.

A bejárati ajtó csilingelése jelezte, hogy a várva várt vendég megérkezett, egy kis törékeny asszony személyében. Egy régi kedves, mosolygós tekintet nézett ránk. Bámulatatos, hogy milyen kristálytiszta emlékszik régmúlt történelmi eseményekre.

Isten megadta számomra, hogy pár percig beszélgethettem vele, a háború után született nemzedék nevében is megköszönni azt a sok jót, azt a hősiesség helyállást, amit országunkért tett, és 60 éve fáradhatatlanul ápolja és őrzi kormányzó urunk, és férje, Horthy István emlékét hazánkban.

Személyében egy olyan példaképet kapunk a hazaszeretetről, önzetlenségről, és családszeretetről, amit nemcsak nekünk, vitézeknek, de minden becsületes magyar embernek követnie kellene.

Ilona asszonyról nyugodtan állíthatjuk, hogy a 20. század egyik még élő NAGY-ASSZONYA. Isten éltesse sokáig.

vitéz **Madaras Ágnes**

Bemutatjuk Kubinyi Anna textilművészt

Európa számos fővárosában állít ki szinte folyamatosan. Gobelin szakon végzett az Iparművészeti Főiskolán. Régebben munkái a természet szépségeiről, az elmúlásról és az örök megújulásról szóltak. Jelenleg a székelykapuk, ősi és népművészeti hagyatékunk motívumvilágát dolgozza fel.

„Célom a motívumkincs csodálatos voltának bemutatása, az identitás, az ősi örökség tisztelése és továbbvitele a modern művészetben.”

Csíksomlyói búcsú

A csíksomlyói búcsúról sok szép méltatást olvashatunk, jelentőségéről rengeteg értékelés látott már napvilágot. „Menni kell!”-érzés fogja el azokat, akik már egyszer részt vettek, átélték a magyar búcsúk búcsúját.

A somlyói búcsú az utóbbi években érezhetően a Szent Korona ünnepe!

E szent tér mára ténylegesen Mária országa népének kegyhelye, az elcsatolt területek zarándokai által képviselve van itt a székelység, a csángók, a szlovákság, ruszinok, délszláv testvéreink, bánáti, „belhoni” svábaink, a Kárpát-medencei némettség – s még erdélyi románok is és az anyaország-béli magyarok egyre nagyobb számmal.

A csíksomlyói búcsú – keresztény ünnep. Nem az ateisták majálisa, nem a kozmopoliták happeningje, de nem is a 20. század sérült lelkületű értelmiségei általkreált, egyházmegvető rituáléja.

Csíksomlyói Babba Mária

A csíksomlyói búcsú – magyar ünnep, mert hajdan a krími tatároknak, később a román nacionalizmus erőinek – a trianoni győztesek sovinizmusának embertelenségei közepette jelenti a magyar lét megújítását esztendőről esztendőre. Emiatt is érzik szükségét a református, unitárius, evangélikus, görög-katolikus vallásúak, vagy a vallásilag közömbösök, hogy részt vegyenek e nagy találkón.

A csíksomlyói búcsú – katolikus, hiszen Jézus Krisztus katolikus, azaz egyetemes egyházának tagjai jönnek el ide. Ez a búcsú az istenember Jézushoz való hűségének élő jele. E hűségnek a diadalát hozta 1567-ben a Tolvajos-tetői csata, midőn ott az új ariánus hadakat legyőzték a gyergyói, síki székelyek. A Szentháromság Egyisten népe üli Somlyón hálaadó ünnepét.

Csángó fiatalok karéjában

Nyisztor Ilona csángó énekes – az őt kísérő csángó fiatalokkal

A Hármashalom-oltár

A Szent Korona (másolata);
Magyarok Nagyasszonya Szent Korona Lovagrend

A csíksomlyói búcsú a székelysége és a csángósága. Amikor sorra megérkeznek a keresztalja közösségek, a hagyományaik alapján mondhatjuk, Szent László mitikus hadi-népe vonul fel, sőt, Szent László keresztfitai, hiszen a csángó nevet ő adta csengős lovú követőinek, a monda szerint.

Szent László hősi személyében a magyar, a szent, a katolikus, az apostoli király testesül meg, jelesül az Árpád-háziak, a Turul-nemzetség tagjai, a Szent Korona-ország létrehozói. *Csíksomlyó tehát a magyar királyság ünnepe is.*

A csíksomlyói búcsú egyben az Égi királynék előtti hódolatunk. A résztvevők felajánlják önmagukat, világukat Máriának, ugyanúgy, mint Szent István királyunk. Az innét hazatérők felvérteződve kegyelemmel, megerősödve a küldetésben, Mária „választott vitézeiként” indulnak vissza.

A búcsú itt pünkösdi ünnep, a Szentlélekben a földi világot elárasztó, az Eget a földdel összekötő isteni erő napja. A vigasztalásé, a megerősítésé – a reményé. Tehát a megváltott emberi lét győzelmes jövőjéé. Krisztus király pünkösdkor – *fellelkesíti* földi népét.

Keresztaljak gyülekezése

Csíkszeredai diákok a kisbazilikával (babarum)

Ha pünkösdkor ránézünk a Kissomlyóra – élő korona-hoz hasonlatos a hegy! Lehet, hogy egy adott pillanatban nem teljes a körkoszorú, de az ünnep alatt a hívek talpai mégis megrajzolják e fenséges természeti korona alapvonalát. – S e lélekkoronának a csüngői az otthonukba visszatérő zarándoklók, a búcsújárás útjai.

Minden fogékony szellemű embernek feltűnt, hogy a csíksomlyói búcsú az utóbbi évtizedben túlnőtt székelyszőlői, csángóföldi keretein. Olyan találkozás ez évről évre, amely már nemzeti mértékű. Nemzeti mértékű szakrális összefogás pedig előbb-utóbb valamilyen megmutatkozik, hogy ezen *Boldogasszony népe, a Szent Korona alattvalói* vesznek részt. *Ha nincs királyság, mint államforma, ha jogrendünkben megszakad az ezeréves – vagy még több – folyamatosság, ha hagyományainkat idegenszívűek kigúnyolják, vagy elhallgattatják, vagy meghamisítják ezeket, ha nemzetünket széjjelszaggatják, akkor is hat és felszínre tör ott, ahol tud, ott, ahol lehet – az a szentség, amiért mi vagyunk felelősök: mi, magyarok!*

Gál Péter József

A Történelmi Vitézi Rend képviselőinek érkezése

Gergely atya

Áldoztató pap a zarándokok között

Vitézavatás Erdélyben 2006. Pünkösd, Millennium Templom, Csíkszereda

Örömteli esemény helyszíne volt ismét a Millennium Templom Csíkszeredában.

A csíksomlyói búcsút követő nap az ideje immár hagyományosan – Erdélyben a vitéz-avatásnak. Jelképes az

Millennium Templom, Csíkszereda

A Szent Korona (másolata) és a koronaőrök

időpont, hiszen a csíksomlyói szentmise a Hargita lábánál, a „Szent hegyen”, a Hármashalom-oltárnál az összmagyarságért szól. Ott, Csíkban, ott érti meg az ember igazán, mit is jelent „maroknyi székely”-nek lenni...

A Millennium Templom, melyet Makovecz Imre Kossuth-díjas építészünk tervezett, az ősi jelképeken keresztül üzen. *Egy a nemzet – egy a hitünk, egy az utunk!*

A Történelmi Vitézi Rend rendjébe kerülnek az avatottak, mely rend nem ismeri azokat a határokat, melyeket jogtalanul és igazságtalanul emberek szabtak. A Szent Korona a történelmi hazát és a történelmi nemzetet képviseli. E szerint élünk, dolgozunk és reméljük a jövőt.

Vitéz Darvas-Kozma József esperes úr celebrálta a szentmisét, melyen a Szent Korona jelenlétében avatták Erdély vitézeit.

A Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, v. Hunyadi László, s v. Lázár

Elemér, Erdély Országos törzskapitánya végezték az avatási szertartást.

„Istenünk, tarts meg minket őseink szent hitében és erényében!”

V. T.

v. Darvas-Kozma József atya

Avatás

Fotó: Béres Ferencné

ÉREMVERDE

Szabó Géza ötvösmester
6725 Szeged, Kolozsvári tér 11.
Tel.: (62) 442-365, fax: (62) 442-607
E-mail: info@eremverde.hu, web:
<http://www.eremverde.hu>

Bemutatótermünk:
1054 Budapest, Váci u. 12. II. em. 4.
Tel.: 06 (1) 2666-950

Tisztelettel várjuk kedves ügyfeleinket!

EMLÉKÉRME

a nándorfehérvári diadal jubileumán

Az 550 évvel ezelőtti nándorfehérvári diadal előtt tisztelgve 5000 forintos ezüst emlékérmét jelentetett meg a Magyar Nemzeti Bank.

Az érme hátoldalán a csata két legkiemelkedőbb vezéregyénisége látható: balra Hunyadi János teljes vérézetben, jobbra Kapisztrán János, szerzetes, könyvvel és keresztet zászlóval kezében.

Az emlékpénz megvásárolható a Magyar Pénzverő Rt. székhelyén és a Magyar Nemzeti Bank Szabadság téri látogatóközpontjában.

„Tiszteletbeli Székely” – emlék-oklevél átvétele, Székelyudvarhely, 2006. június 5.

„Csak törpe nép felelhet ős nagyságot
Csak elfajult kor hős elődöket.”

Garay János

Székelyudvarhely polgármesterétől, **vitéz Szász Jenő** úrtól vehettük át a „Tiszteletbeli Székely” kitüntető címet igazoló oklevelünket és igazolványunkat.

A polgármesteri hivatal dísztermében ünnepélyes keretek között kerülhetett sor erre az eseményre. Szász Jenő úr beszédét elevenítjük fel:

A székelység történelme során mindig védte a hazát, határőr-katonaként éltek itt évszázadok óta. Megtörni, fegyverrel elüldözni nem tudott bennünket semmilyen hatalom. Trianon – és a jelenkor nemzetrontó politikája azonban megtörni látszik azt a nemzetet, mely vért nem kímélve védte Magyarországot, annyi viszontagságban.

2005. december 5-e pedig újabb, lelki Trianon. A kibontakozó és egyre erősebbé váló lelki kötődések láncja, mely határokat nem ismert – szakadt meg; s mindezt az a – „saját” – politikai vezetés „érte el”, melynek erősíteni, egységbe forrasztani kellene a Kárpát-medence történelmi népeit.

Szász Jenő polgármester úr köszönti a leendő „Tiszteletbeli Székely”-eket

Bízunk az anyaország politikájában. Vártuk, hogy kezüket nyújtsák. Ez azonban nem történt meg. A rendszerváltást követő immár 16 esztendő mutatja: nem szabad többé várni. Csak a saját erőnkben és tehetségünkben bízhatunk. Kezünkbe kell vennünk sorsunk irányítását, hiszen ez alatt a néhány év alatt több, mint 250 000 székelyföldi magyarral lettünk kevesebbek, lettünk szegényebbek! – Nekünk hazánk, szülőföldünk ez a föld. Itt kell élnünk, itt kell élniük gyermekeinknek, unokáinknak.

A Tiszteletbeli Székely cím megilleti mindazokat, akik hasonlóképpen gondolkodnak, akik valóban tenni is akarnak helyzetünk jobbra-fordításért. Úgy mondanám: Önök mindnyájan a székelység diplomatai, nagykövetei legyenek. Képviseljék a székelység – s az összmagyarság ügyét. Térjenek vissza Erdélybe gyakran, hozzák barátait is, építsük tovább közösen jövőnket.

„Tiszteletbeli Székely”-jé fogadta polgármester úr a Történelmi Vitézi Rend több tagját is, úgymint: Horváth András, Gaál Simont, Zeidler Sándort, Mohai Pétert, Sz. Kovács Ferencet, Szanyó Árpádot, Tolnai Etát. (A legfiatalabb T. Székelyek: Szabó Zsolti (8), ifj. Szabó Zoltán (11) és Zeidler Ottó (10) – a következő generáció. Rajtunk is múlik, milyen lesz az a jövő, mely előttük áll...))

Ezúton is üdvözljük Szász Jenő polgármester urat a Történelmi Vitézi Rend tagjainak sorában, s további eredményes munkát kívánunk!

Munkája révén erősödő székelységet, egységes magyar nemzetet!

Budai állománygyűlés

A terveknek megfelelően tavaszi állománygyűlésünket megtartottuk az Úr 2006. évében, március 11-én a MOM-székház kupolatermében.

Sajnálattal kellett tudomásul venni, hogy a létszám egy-egyede jött csak el. Rendünk tevékenységét, jövőbeli tennivalóinkat ismertette Buda törzskapitánya, majd bemutatta a hat budai kerület új tisztségviselőit.

Vitéz Bocskay T. József, az Igazolt Magyar Szabadságharcos Világszövetség Elnöke kitüntetésére került sor, amelyet vitéz Hunyadi László főkapitány úr nyújtott át. Beszédében a főkapitány úr méltatta „Józsi bátyánk” életútját, és köszönetet mondott minden jelenlévő rendtársnak, hogy az összefogásra és nemzeti elkötelezettségükre tanúbizonyságot tesznek részvételükkel. Majd szerény megvendégelés közben kötetlen beszélgetést folytattak a rendtársak a főkapitány úrral és a tisztségviselőikkel.

Ha Isten úgy akarja, összel ugyanitt találkozunk. Szébb jövőt!

lovag vitéz Miklós Zoltán Miklós
Buda törzskapitánya
Országos törzskapitány-helyettes

A kommunizmus halálos sebe 1956

Lengyelország méltó módon emlékezett 2006. június 28-án Poznan munkásainak felkelésére, akik szabadságot és kenyeret követeltek, és sortűzet kaptak.

A Történelmi Vitézi Rend három ('56-os) tagja az '56-os Magyarok Világszövetsége, a Corvin-közi Bajtársak Közössége és a Magyar Vidék '56-os Szövetsége nevében és megbízásából képviselte a lengyel ünnepeken a velük együttérző, emlékező ma-

Mansfeld Péter emléktáblájának koszorúzása

A papság részvétele az ünnepségen

Ünnepi szónokok

gyarságot. Utunkat Székely Kornél grafikusművész egyetlen példányban készült, lengyel szabadságharcosoknak dedikált plakátja örökíti meg: egy-egy aranyfonállal összevarrt lengyel és lukas magyar zászló, amelyeknek a háttér bordó színe, a kiömlött, alvadt vér színe ad nyomatékot. Ez a plakát a poznan '56-os múzeum egyik értékes darabja lesz. Az ünnepség rendezőinek, a lengyel '56-osoknak és a Solidarnosc tagjainak lengyel és magyar nyelvű emléklapot és egy-egy lyukas zászlót-jelvényt adtunk át. A lengyel városvezetéssel és az '56-os harcosokkal együtt katonai díszőrség mellett tisztelegtünk június 27-én a 13 évesen meggyilkolt Romek Stralkowskiról elnevezett utcá-

A hadsereg tisztelgő felvonulása

ban, emléktáblájánál, majd onnan az ebből nyíló Mansfeld Péter utca sarkán álló lengyel–magyar nyelvű emléktáblánál.

A lengyel és a magyar '56 közötti „apró” különbség: Wladislaw Gomułka kommunista vezér 1956. október 20-a után szabadon engedte az addig fogvatartott lengyel felkelőket. Nem rendezett vérbosszút sem. Neki elég volt a június 28-29-ei harcok hetven halottja és mintegy ezer sebesült lengyel vére!

Június 28-án, a poznan felkelés napján több mint ötvenezer ember részvételével vettünk részt az '56 emlékére írott, több érsek és püspök részvételével megtartott misén,

majd öt államelnök részvételével ünnepi megemlékezésen, amely egész nap tartott a lenyűgöző és igaz tiszteletet keltő '56-os emlékmű előtt. Hatalmas tapsvihar köszöntött bennünket, amikor lengyel felkérésre utolsóként felvonultunk a lyukas zászlókkal a lengyel veteránok alkotta díszőrség mellé. Mélyen megható volt a tapsoló, csókokat dobáló és magyar szavakat kiabáló, ünneplő tömeg ragaszkodása, szeretete. Mélyen szeretett honfitársak! Így is lehet ünnepelni... valahol... Európában!

vitéz Hajdú Szabolcs
törzskapitány
'56-os közlegény

Öt állam vezetői között díszvendég Sólyom László köztársasági elnök

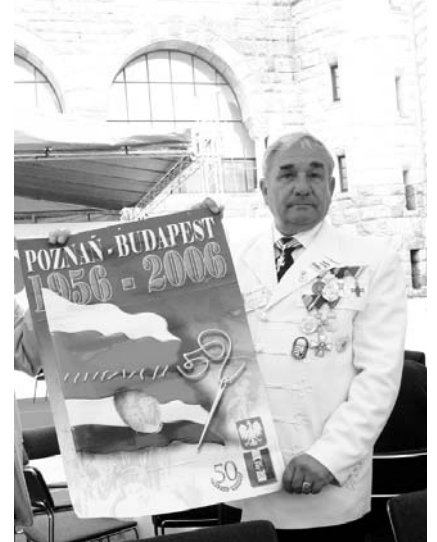
A lengyel államfő koszorúz

A Történelmi Vitézi Rend nevében v. Hajdú Szabolcs törzskapitány koszorúz

A történelmi '56-os plakát, Székely Kornél grafikusművész alkotása

A zászló bevonulása

Hunyadi László főkapitány úr beszámolója

A T. V. R. 2006. július 16-án tartott Széki Ülése

A Vitézi Szék hosszan foglalkozott a magalakult Társadalmi Egyesület kérdéseivel és bemutatta az alapító okiratokat.

Az itt hozott határozatokat a T.V.R. Közlönye tartalmazza.

Örömmel üdvözlöttük a betegségéből felépülő-félben lévő Pintér Kornél Észak-Dunántúli törzskapitány urat

v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya és Kocsis László területi törzskapitány urak köszöntése

v. Gergely István főkapitány-helyettes úr beszámolója

A rendi kérdések egyeztetése

Fővárosi Bíróság
1363 Budapest,
Markó u. 27.
7. Pk. 60022/2006/2.

V É G Z É S

ZÁRADÉK	
Ez a végzés 2006. év 03. hó 23. napján jogerőre emelkedett.	
Budapest: 2006. év 03. hó 23. nap	
A kiadmány hitelűl:	bíró

A Fővárosi Bíróság a **Történelmi Vitézi Rend Egyesület** elnevezésű szervezetet **11883.** sorszám alatt a társadalmi szervezetek nyilvántartásába vette.

A szervezet székhelye: **1095 Budapest, Soroksári út 46.**

A szervezet célja:

a magyar nemzethez, a magyar hazához való hűség, a nemzeti érzés, a magyarság-tudat, az erkölcsös életszemlélet, az európai szellem erősítése.

A szervezet célja szerinti besorolás: **kulturális tevékenység**

A képviselők neve és lakcíme:

Hunyadi László elnök önállóan (1025 Budapest, Csalán u. 34.)

Dékány Ágoston elnökhelyettes (1213 Budapest, Körtés u. 3.) a bankszámla feletti rendelkezés tekintetében az elnökkel együttes aláírással jogosult a képviselőre.

Az alapszabály kelte: **2006. II. 23.**

A végzés ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye.

Indokolás

A képviselő kérelmet terjesztett elő a társadalmi szervezet nyilvántartásba vétele iránt, amelyhez csatolta: az alapszabályt, az alakuló ülés jegyzőkönyvét, és jelenléti ívét, tisztségviselői nyilatkozatokat és székhelyhasználati engedélyt.

Mivel a kérelem és mellékletei megfelelnek az egyesületi törvény, és a Ptk. rendelkezéseinek, a bíróság az 1989. évi II. törvény 15. § (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint határozott.

Budapest, 2006. évi III. hó 01. napján.

Dr. Balogh Margit s.k.
fővárosi bírósági bíró

A kiadmány hitelűl:
Tilly Krisztina

V. Domokos Sándor volt csendőrtiszt emlékeztet!

Ezen sorokat egy veterán magyar harcos küldi, aki mint csendőr hadialakulat századparancsnoka harcolta végig a magyarországi védőharcokat Aradtól Budáig, és részt vett Buda védelmében is. Ezért embereivel együtt hat év szovjet fogságot kapott jutalmul. Mint csendőrtiszt a legénységével együtt lakott, és a hosszú orosz tél fagyos éjszakáit a mesék és az emlékezés írával igyekeztek könnyíteni. Mivel február 13. Buda elestének, február 14. a csendőrség alapításának évfordulója, gondolom, időszerű lenne pár sorral emlékeztetni a magyar olvasókat azokra a derék harcosokra, akik olyan nehéz szolgálatot teljesítettek békében és olyan sok áldozatot hoztak a hazáért a háborúban.

Tisztelettel és honfitársi, valamint rendtársi megbecsüléssel áldozatos munkájuk iránt:

Winnipeg, 2006. január 4.

v. Domokos Sándor

A levelet író egykori csendőrtiszt, vitéz Domokos Sándor által továbbított írás helyett – utólagos engedelemmel – vitéz Domokos Sándor versét tesszük közkinccsé. Gondolatokat, érzéseket – az IMÁT, melyet az ember, a harcos – küzdelmes életével felmutat.

Köszönjük emlékeztető sorait, mely egy egész gyötrelmes életet tükröz. Isten áldását kérjük további életére!

V. T.

Imádság 2006 év küszöbén

Istenem!

Nyolcvanöt évvel vállamon jövök hozzád, Uram
köszönetet mondani. Hosszú volt utam,
és ami még hátra van, hálával fogadom.
Egyszerű és tiszta volt gyermekkorom.
Hinni tudtam a mesékben és a tündérekben,
a sárkányölő lovagokban és az álmokban is.
De később jöttek kételyek és gőgöm egyre nőtt.
Büszke fél-tudással dacoltam a főhajtás ellen,
amíg üres értelmemben hittem és megkérdőjeleztem
minden hitet, amit tudással megfejtani nem voltam képes.
Lassú az érés útja, sok vergődés, belül vívott csaták
után jött csak meg az érettség, amelyben a csodák
megvilágosodtak. Ráeszméltem a legnagyobb csodára:
„Ember vagyok!”
Isten-képmás a földi létben. Képes vagyok magomból
egy új embert formálni, kiben a logika csak Isten-adta
gondolat, reámszabott ruha, amit készen kaptam,
de nem én teremtettem. A szabadságot is ő adta
és vele az öntudat felelősségét vállamra tette,
mint méltóságom jogát, ezzel kezembe tette le
a jövőm zálogát!
És rádöbentett értelmem határoltóságára.
Rájöttem, hogy nem lehet megértenem a végtelent,

csak hódolnom lehet előtte és hallgatni.
Hallgatni csendben az égi rádió üzenetét,
melynek hulláma nem anyag, s mégis felfogható.
De csak annak szól, aki óhajtja. Aki keresi
a szent harmóniát, mely érzés-rezgéssel vezet
és felemeli oda, ahol többé a természet sem parancsol,
ahol az ösztön parancsa fölötti ember létezik!
Neki már nem parancs a „szemet szemért” bosszúja.
Neki az önfeláldozás értelmetlensége a törvény.
Számára az üldözöttség is boldogság.
Ő börtönben is szabad!
Számára a szenvedésnek is van értelme.
Ő azon az úton jár már, ahol az érzés
vezető szerepet kap az értelem felett!
Ezt jöttem megköszönni Uram.
Jöttem megköszönni, hogy értelmet
adtál a szenvedésnek, és habár
nem is tudok megmaradni az úton,
mert nehéz törvényeidet e világban élni,
azért mindig tudom, hogy felettem örökös
egy magasabb személyiség.
Egy végtelen hatalom, mely földi gyarlóságomtól
függetlenül szeretve vigyáz rám.
Köszönöm!

ÁRPÁD HÁZ ALAPÍTVÁNY Közhasznú szervezet

1025 Budapest, Csalán u. 34.
Telefon: 200-1973
Bankszámlaszám: 10700378-27035304-51100005
Adószám: 18109386-1-41
Nyilvántartási szám: 8738

Támogassa a Vitézi Tájékoztató kiadását. Támogatásával segíti rendünk működését, kiadványaink megjelenését, rendezvényeink megtartását. Alapítványunk a támogatásról kérésre igazolást ad.

„Az angolnak skót-szoknyája,
Az osztráknak tiroli bőrnadrágja,
A magyaroknak Bocskay kabátja az igazi ünneplő!”

Tisztelettel várom Önöket a Szécsényi műhelyben!

Magyaros alkalmi ruhák, nemzeti viselet felnőttek és gyermeknek, palotás táncruha, magyar menyasszony, Petőfi-galléros blúz, sulytással díszített bársony tunikával, Attila-zakó nyakkendővel, kalappal.

Győriné Szécsényi Mária
Tura, Szent István út 52.
Tel: 06-70-330-5590; 06-28.469-332
e-mail: szecsényi@webmail.hu;
www.szecsényi.inf.hu

HÍVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL!

1881. február 14. – 125 éve

Az előző hírhez kapcsolódóan emlékezzünk meg a Magyar Királyi Csendőrségről

A címben szereplő három szó igen sokat jelentett egykoron a m. kir. csendőrnek! A Testület jelszava volt ez, mely szerint a kebelébe tartozóknak élniük, s ha a sors úgy hozta, meghalniuk kellett. Mondhatjuk, hogy néhány kivételtől eltekintve ez így is történt. Kevés hiteles adattal bír a ma embere erről a szervezetről, mely 64 esztendőn át vigyázta a magyar vidék békéjét. Vigyázta úgy, ahogy előtte és utána egyik közrendvédelmi alakulat sem ebben a hazában. Törvényektől szigorúan szabályozva, kérlelhetetlenül és megvesztegethetetlenül, részrehajlás nélkül, s időnként kíméletlenül. 1945 utáni megítélése kizárólag a törvényes rendet el nem fogadott eszközökkel megdönteni kívánó kommunista mozgalommal szembeni kemény fellépése alapján történt, teljesen elfogult, torz módon. Sokáig ki sem lehetett ejteni a csendőr szót, vagy ha igen, akkor csakis a legelmarasztalóbb jelzők környezetében.

Kérlelhetetlen, rendíthetetlen emberek, a szigor, fegyelem, erő és törvényesség képviselőiről, akik háborús időben is esküjükhöz híven teljesítették kötelességüket.

Sokan az első vonalakban harcolva estek el, vagy kerültek hadifogságba – ahol Emberségük, erejük, kitartásuk erőt adott a túléléshez azoknak, akik velük együtt éheztek, szenvedtek, megaláztattak.

A csendőrség története – röviden: Már államalapításunk idején a létrehozott királyi vármegyrendszer rendőri feladatait a katonákon kívül – az ő r ö k látták el. A 13. században felbomlott királyi vármegyrendszer helyébe a nemesi vármegyék léptek, élükön a főispán, a rendőri feladatok a szolgabíró irányítása alá kerültek.

A polgárosodás során erősödő városok rendőrpáncsok a várkapitány volt. A megyei rendfenntartók elnevezései közül a persekutor volt a legelterjedtebb, őket a csendbiztosok irányították. A „zsandárok” (gendarme, fr.), azaz csendőrök működésé-

nek 1849-től 1867-ig és már csendőrséggé említhető második szakasz 1881–1945-ig. Az abszolutizmus idején létesített és működtetett Császári Zsandárságot nem a magyar kormány állította föl, ez nem is volt magyar intézmény. E testületet a magyar nép a német szolgálati nyelv és a külföldi egyenruha miatt mindig is idegennek tartotta. A kiegyezésig inkább politikai feladatokat látott el az osztrák csendőrség. A kiegyezés nem rendelkezett a magyar rendfenntartó erők létrehozataláról. A városok és vármegyék önállóan szervezték meg rendőrségüket, de akár kisebb településeknek is joga volt saját rendőrség tartására. A felállítandó szervezetnek egyedül a rendelkezésre álló anyagi lehetőségek jelentettek korlátot.

A csendőrség a vidék közbiztonsági szolgálatát látta el. Egyaránt felléptek az egyre erősödő kommunista, és az egyre erősödő fasiszta erők ellen. Centrális, állami testületként működött: katonailag szervezett őrtest volt. Ennek fegyverhasználati szempontból volt jelentősége: a csendőr nem mérlegelhetette, hogy adott esetben használja-e fegyverét. Ez kötelező volt számára, akár a felállított katonai őrnek. Rendfenntartás békében – de harcoltak a világháborúk harcterein, védelmezték az országot.

Vitéz Varsányi Mihály m.kir. detektív-főfelügyelő, ki Horthy Miklós kormányzó úr legbelsőbb bizalmi embere volt, megírta visszaemlékezéseit, melyből ki kell emelnünk: a németek által elrendelt zsidó-deportálás idején Horthy parancsára a magyar királyi csendőrség körbezárta a budapesti gettót, megvédve az itt lévő zsidókat a német csapatoktól. Valószínűsíthető, hogyha a németek elhurcolják őket, mindnyájan életüket veszítették volna. S kiemeljük: a csendőrséggel a németek *sem mertek szembeszállni*.

1873-tól beszélhetünk állami rendőrségről is. Az államrendőrség

személyzetével szemben folyamatosan emelkedő elvárások érvényesültek, melynek eredményeként szakmailag felkészült, erkölcsileg szilárd, nemzetközi megbecsülésnek örvendő testület jött létre. Alapító tagja a Bűnügyi rendőrség Nemzetközi Szervezetének (később INTERPOL).

A felosztott egyenruhás fegyveres őrtestület tagjait évtizedeken keresztül üldözték és céltudatos módszerekkel a magyar királyi csendőrség szervezetének megmaradt emlékeit is igyekeztek kitörölni a magyar köztudatból. Így napjainkban, rendvédelem-történettel foglalkozó személyek és gyűjtők erkölcsi akaratán és némileg szerencsésén is múlik az, hogy a még fellelhető és történeti értékkel rendelkező csendőremlékeket tartalmazó forrásanyagokat megmenthessék az utókornak.

Könyvajánló:

Csapó Csaba: A Magyar Királyi Csendőrség története 1891–1914.
Kaiser Ferenc: A csendőrség története a kért világháború között.

**A csendőrségre emlékezve
köszöntjük vitéz Bognár István
(Keszthely) magyar királyi
csendőrtisztet, aki mindig esküjéhez
híven szolgálta hazáját. Isten tartsa meg
jó erőben, szellemi frissességben, hogy
sokat tehessünk még hazánkért,
nemzetünkért!**

**A képen 2006 júliusában
v. Hunyadi László főkapitány úrral.**

Rehabilitáltak Kristóf László csendőr nyomozó főtörzsőrmestert

Az eljárás megindításához szükséges adatok gyűjtése, a körülmények újrakutatása Kristóf László egy földije, a Történelmi Vitézi Rend tagja, v. Zeidler Sándor nevéhez fűződik. Dr. Zétényi Zsolt ügyvéddel párhuzamosan indítványozta a törvénytelenül kivégzett csendőr nyomozó törzsőrmester perének felülvizsgálati eljárását. Az ügy folyamán dr. Zétényi Zsolt ügyvéd és rendünk tagja, v. Ziedler Sándor mindvégig együttműködve dolgoztak.

Rendünk nevében köszönjük az igazságszolgáltatáshoz nyújtott segítségüket!

A Legfelsőbb Bíróság 2006. március 6-án (Markó u.16. fszt, 3. tárgyalótermében, délelőtt 9.30-kor) tárgyalja Kristóf László, 1959-ben koholt vád alapján kivégzett csendőr törzsőrmester ügyét a kivégzett elítélt testvérének felülvizsgálati indítványa alapján.

Az indítványozó jogi képviselőjét és a vádlott védelmét dr. Zétényi Zsolt ügyvéd, a Nemzeti Jogvédő Alapítvány kuratóriumának elnöke látja el.

A Hadtörténelmi Levéltár állományában lévő iratok szerint Kristóf László v. csendőr nyomozó törzsőrmestert tizenkét társával együtt állították bíróság elé a Katonai Főügyészség B.VII.020/1959. sz. vádirata alapján. A II-IV., X. és XIII. rendű vádlott az I. rendű vádlottal hasonló beosztású és rendfokozatú csendőrnemző, az V-VIII. és XI.-XII. rendű vádlott politikai detektív, a IX. rendű vádlott polgári ruhás rendőr őrmester volt.

Közöljük a m. kir. rendőrség budapesti főkapitánya által 1944. év július 28-án tett kitüntetési előterjesztésnek a történelmi tényállásra vonatkozó részét, amely kitüntetésre javasolja az intézkedésben részt vett rendőröket:

„Folyó év július hó 27-én 19 óra 45 perckor a csillaghegyi nyomozó csoportnál szolgálatot teljesítő Cselényi Antal detektív, Kristóf László és Palotás Ferenc csendőrnemzők, hosszú megfigyelés után, Budapest területén nyomára jutottak dr. Ságvári Endrének, aki már mintegy hét éve földalatti baloldali szervezőmunkát végzett és vezetett. Nyomon követték és a XII. ker. Szép Ilonai villamosvasúti kocsiszín mellett levő Nagy Béla-féle cukrászdában egy állítólagos Szabados nevű kommunista társával figyelés alá vették, majd őket elfogni igyekeztek. Elfogásuk után motozás, illetve bilincselés közben dr. Ságvári Endre, aki izmos férfi, hirtelen dulakodni kezdett és a szomszéd asztalon lévő aktatáskájához kapott, onnét önműködő pisztolyát előrántotta és rögtön tüzelt. Lövéseivel Cselényi Antal detektívet a jobb vállán, Kristóf László csendőrnemzőt a jobb combján súlyosan megsebezte, míg a hatósági közegek segítségére siető

Pétervári János rendőrőrmester gépkocsivezetőt haslövessel életveszélyesen találta.

A lövések leadása után dr. Ságvári Endre a helyiségből kimenekült, de a Palotás Ferenc csendőrnemző és a sebesülten utána futó Cselényi Antal detektív lövéseitől eltalálva holtan összeesett. Dr. Ságvári Endre Szabados nevű társát sikerült elfogni.

A sérültek közül Pétervári János rendőrőrmester állapota haslövése következtében annyira súlyos, hogy életben maradása kétséges.”(OL BM eln. 2.tét.5715.1944.- Eredeti tisztázat.)

A fegyverhasználat kivizsgálása után a dr. Ságvári Endre elleni intézkedés valamennyi résztvevőjét kormányzói kintüntetésben részesítették. Kristóf László, a központi nyomozó parancsnokság állományába tartozó cs. őrmester elnyerte a Magyar Bronz Érdemér-

met a hadiszalagon. (Csendőrségi Lapok, 1944. október 1., XXXIV. évf. 19. sz. myom. irat. 188.)Társai: Cselényi Antal a Magyar Arany érdemkereszt a hadiszalagon, Palotás Ferenc a Magyar Ezüst érdemérem a hadiszalagon, Pétervári János a Magyar Bronz Érdemérem a hadiszalagon kintüntetést nyerte el az államfőtől.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni súlyos megtorlás legfontosabb része az igazságügyi megtorlás, amelynek ez a per része volt, mintegy megmutatva az önkényuralom erejét azokkal szemben, akiket – mint az elmúlt utolsó polgári államrendszer erőszakos szervezetének tagjait – szívesen büntettek volna „ellenforradalmi” bűncselekményekért, de mivel erre a vádlottak alig adtak okot, így kénytelenek voltak elővenni „a régi bűnököt”. Az ítélet indokolásának kibontható értelme szerint ez volt a vádlottak legfőbb bűne, vélt társadalomra veszélyességük egyszerűen múltbeli közhatalmi státusukban rejtett.

Az eljárás eredményeként valamennyi vádlottat bűnösnek mondták ki a BHÖ. 82. pont e) alpontja szerint emberek törvénytelen megkínzása és kivégzése által elkövetett háborús bűntettben. Az I. rendű Kristóf Lászlót első fokon, az V. rendű Molnár Mihályt vádlottat és a XIII. rendű Palotás Ferenc vádlottat másodfokon halálra ítélték és kivégezték. A X. rendű Bujdosó Józsefet vádlottat életfogytig tartó börtönre, a XII. rendű U. Kovács Lászlót vádlottat 12 év börtönre, a többi vádlottat 2-8 év börtönre, mint főbüntetésre ítélték.

Mellékbüntetésként vagyonelkobzást és – a nem halálbüntetéssel sújtott vádlottakra – állampolgári jogok gyakorlásától való eltiltást szabtak ki.

A Kristóf László v. csendőr nyomozó törzsőrmester és társai ellen emberek törvénytelen megkínzása és kivégzése által elkövetett háborús bűntett és más cselekmények miatt lefolytatott, a Budapesti Katonai Bíróság B.I.065/1959.sz. 1959.

szeptember 12-én kelt ítéletével és a Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bírósága Katonai Kollégiumának Különytanácsa Kt. 094/1959. sz. 1959. november 25-én kelt ítéletével elbírált büntető ügyben folyó Bfv.X.1185/2005.sz. felülvizsgálati eljárásban a Katonai Főügyészség Bf.VI.238/2005.sz. 2005. december 12-én kelt, 2006. január 17-én kézbesített nyilatkozatára figyelemmel felülvizsgálati indítványunkban azt kérjük, hogy a t. Legfelsőbb Bíróság Kristóf László v. csendőr nyomozó törzsőrmestert (aki Nógrádverőcén, 1911 augusztus 30-án született, anyja: Hartó Eszter, nős volt: Nagy Irénnel, gyermektelen, magyar állampolgár, büntetlen előéletű, utolsó lakhelye: Békéscsaba V. Lajta u. 12., akin a jogerőre emelkedett halálbüntetést 1959. november 28-án végrehajtották) az

ellene emelt vád alól, amely szerint a vádlott elkövette a BHÖ. 82. pont (e) alpontjában foglalt, emberek törvénytelen kivégzésével és megkínzásával elkövetett háborús bűntettet; elkövette a BHÖ. 218. pont(1) bekezdésében foglalt fogolyszökés és a 96. pont (2) bekezdésében foglalt hatósági közeg elleni erőszak bűntettét

mentse fel a Be. 331. § (1) bekezdése alapján azért, mert nem követett el bűncselekményt, a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására a büntető törvénykönyv általános részéről szóló 1950. évi II. törvény 1. § (3) bekezdése megsértésével, a büntető perrendtartásról szóló 1951. évi III. törvény 180. § b) és d) pontjának törvénysértő mellőzésével, a BHÖ 218.pont (1) bekezdés rendelkezése megsértésével került sor.

Felmentették a kivégzett csendőrnyomozót

**Ságvári Endre okot adott rá,
hogyan fejezte ki a használatát ellene**

A bíróság kizárólag a hajdani jogot vette alapul

Minden részletében törvénysértő az az ítélet, amely 1959-ben halálbüntetéssel sújtotta Kristóf László csendőrt a Ságvári-ügyben – így foglalt állást tegnap a Legfelsőbb Bíróság. A büntető tanács szerint Ságvári Endre nem volt jogos védelmi helyzetben, amikor 1944. július 27-én tűzharcot kezdeményezett az őrizetbe vételére kivezényelt, jogszerűen eljáró rendőr- és csendőrnyomozókkal. Az ítélet szerint a kommunista vezető maga idézte elő azt a tragédiát, amelynek végül az áldozata lett.

Az illegalitásban élő Ságvári Endre 1944. július 27-én napközben egyik elvtársával találkozott a hűvösvölgyi Nagy cukrászdában, a mai Szépilona presszóban. A nyomozók reggel óta követték. A kommunista vezető először fedett igazolvánnyal próbálta igazolni magát, ám közölték vele, tudják, ki ő. Ekkor előkapta táskájából a fegyverét, és lőtt. Kristóf László csendőr őrmester rávetette magát, de őt is lövések érték, Ságvári ekkor kimenekülhetett az épületből. Az egyik nyomozó a kórházban belehalt sérüléseibe. Életét vesztette maga Ságvári is, mert – már odakint – halálosan megsebesítették.

Kristófot jóval az eset után, az 1956-os forradalmat követő megtorlások idején állították bíróság elé 12 másik csendőrral együtt. Többüket halálra ítélték, és kivégezték. Történészek szerint a vád alapja az az ideológiai megfontolás volt, hogy az „ellenforradalmat” a hajdani horthysta reakció, köztük a csendőrség készítette elő.

A csaknem ötven évvel ezelőtti bírói határozatot a Legfelsőbb Bíróság (LB) tegnap minden részletében jogsértőnek minősítette. A tanács elnöke, Kónya István, az LB büntető kollégiumának vezetője azt hangsúlyozta, az események megítélésekor mindenekelőtt a hajdani jogot elemezte. Elsőként azt vette figyelembe, hogy az állami és a társadalmi rend védelméről szóló, 1921. évi 3. törvénycikk büntetni rendelte azokat, akik a hatalom megszerzése és kizárólagos gyakorlása érdekében szervezkedésben vettek részt.

Ez a jogszabály 1945-ig hatályban volt, s – a tegnapi indoklás szerint – a szélsőjobb és a szélsőbal mozgalmait, szervezkedéseit egyaránt üldözte. Ennek alapján figyeltek fel a rendvédelmi hatóságok Ságvári Endrere és társaira is.

Ságvárit tehát az 1921. évi törvény megsértése miatt kereste a hatóság. A négy nyomozónak, a parancs alapján, 1944. július 27-én őrizetbe kellett vennie. Amikor a nyomozók telefonon közölték előljárójukkal, kik beszélgetnek a cukrászdában, a parancsnok megerősítette: feltétlenül őrizetbe kell őket venni.

A szabályszerűen megkezdett intézkedés mindaddig rendben zajlott, amíg Ságvári elő nem kapta pisztolyát, és lövöldözni nem kezdett. Az LB szerint a detektívek fegyverhasználatára jogos volt. A magyar királyi csendőrség szervezeti és szolgálati utasítása ugyanis úgy rendelkezett, hogy ha az intézkedés másképp nem hajtható végre, vagy az intézkedők élete és testi épsége veszélybe kerül, kötelező tüzet nyitni.

A végkövetkeztetés most tehát az volt: a nyomozók az 1921. évi törvény s a csendőrség szabályzata, valamint az előjáró parancsa alapján törvényesen jártak el Ságvárral szemben. Kristóf ennek a jogszerű akciónak a befejező mozzanatainál nem is volt jelen. Amikor ugyanis a halálos lövés odakint eldőrdült, az őrmester sebesülten feküdt a cukrászda épületében. Emberek törvénytelen kivégzésével elkövetett háborús bűntettéről tehát nem lehet szó. Ez alól most felmentették. A felülvizsgálati tanács hozzátette: Ságvári nem volt jogos védelmi helyzetben, miként azt az 1959-es ítélet állította. A népbíróság akkor úgy vélekedett: a kommunista vezető az ellenállási mozgalomban vett részt, emiatt jogosan használta fegyverét a rendfenntartókkal szemben. Azok tehát törvénytelenül léptek fel. Mindez fordítva igaz – derült ki tegnap. Az indoklás szerint jogtalan lövöldözésével Ságvári okot adott rá, hogy fegyvert használjanak ellene. Vagyis: maga idézte elő azt a tragikus helyzetet, amelynek a végén ő maga az áldozata lett.

A tanács elnöke végül arra a kérdésre válaszolt: Mi értelme lehet az igazságszolgáltatásnak fél évszázaddal a történetek után? A halálbüntetést már nem lehet jóvátenni. A bíró úgy fogalmazott: a felmentő ítélet, a tisztázó eljárás arra jó, hogy aki tiszteli Kristóf László emlékét, anélkül tehesse meg, hogy emlékére egy nagyon súlyos bűncselekmény, a háborús bűntett árnya vetülne.

Magyar Nemzet, 2006. március 7.
Kulcsár Anna

VITÉZI ESKÜTÉTELEK

Budapesti eskü, 2006. július 8.

Az Úr 2006. július 8-án vitézi eskütételre került sor a solymári katolikus templomban. A Teremtő velünk volt, mert verőfényes szombat délelőtt volt. A plébániahivatalban gyülekeztünk, ahonnan a fúvós zenekar kíséretével vonultunk a templom előtti téren lévő hősi emlékművet megkoszorúzni. A templom előtt felsorakozva az esküt tevőkkel Jakab Attila székkapitány jelentését fogadtuk, majd orgonakísérettel bevonultunk a templomba a Szent Korona másolatával. Kertész Péter kanonok plébános igehirdetése és áldoztatása után lovag vitéz Miklósi Zsolt Miklós, Buda törzskapitánya, országos törzskapitány-helyettes üdvözlő beszédében

felvázolta a Történelmi Vitézi Rend megalakulását és célkitűzéseit. A 21. században a vitézi rend tagjaira most még nagyobb erkölcsi és nemzeti ki-

állítás szükségeltetik, mert teljes nemzetellenes diktatúra uralkodik hazánkban.

Vitéz Turba László, Pest törzskapitánya a vitézi eskütétel elmondása után vitéz Dékány Ágoston főszéktartó úr üdvözölte az új rendtársakat, és reményét fejezte ki arra vonatkozóan, hogy sikeresen együtt tudunk munkálkodni keresztény nemzetünk megmentéséért. A magyar és a székhely himnusz eléneklése után a kanonok úr megáldotta a résztvevőket és áldást mondott. Felemelő szombat délelőtt volt.

lovag vitéz Miklósi Zsolt Miklós
Buda törzskapitánya
országos törzskapitány-helyettes

A Történelmi Vitézi Rend Nyugat-Dunántúli és Észak-Dunántúli Törzsszékei által, 2006. július 22-én rendezett ünnepélyes eskütétel a cerszegtomaji Várszínházban

Az eskütétel ünnepi pillanatai

Dr. v. Dengyel Zoltán átveszi Nyugat-Dunántúli törzskapitányi kinevezését Hunyadi László főkapitány úrtól. Gratulálunk törzskapitány úr kinevezéséhez!

Fotó: Tolnai Eta

Zászlók elvonulása

Köszönetet mondunk házigazdánkknak, Tóth László úrnak, a kiváló magyarnak, aki az eskütétel helyszínékként felajánlotta a cerszegtomaji várat, mely a környék egyik nevezetességévé vált az elmúlt években, s megköszönjük az ízes-magyaros vendéglátást.

Isten segítségét kérjük további munkájához.

v. Hunyadi László
főkapitány

A Közép-Magyarországi Törzsszék ünnepélyes eskütétele, Budapest, 2006. július 29.

Fasori Evangélikus Templom

Ezen a – sokunk számára történelmi – napon 29 avatandó vitézi eskütételére került sor.

Az eskütétel ünnepi pillanatai

Az ünnepi esemény a Szent Korona (másolata) és 17 történelmi zászló bevonulásával kezdődött.

A Történelmi Vitézi Rend leendő tagjainak kívánunk helytállást a mindennapokban, keresztyéni hitet, erőt az összefogásra – nemzetünk megmaradásáért, magyarságunk erősítéséért.

A Vitézi Szék képviselőiben az ünnepségen jelen voltak: v. Hunyadi László főkapitány, v. Gergely István főkapitány-helyettes, v. Dékány Ágoston főszéktartó, v. Hajdú Szabolcs törzskapitány, lovag v. Miklósi Zsolt Miklós törzskapitány, v. Horváth László tb. törzskapitány.

Az ünnepség keretén belül v. Hunyadi László főkapitány úr átadta dr. v. Bucsy László mb. törzskapitány úrnak törzskapitányi kinevezését, valamint lovag v. Erdélyi Takács István úrnak törzskapitányi kinevezését.

Gratulálunk törzskapitány uraknak kinevezésükhöz!

V. T.

Jobbról balra: v. Hunyadi László főkapitány, v. Gergely István főkapitány-helyettes, v. Hajdú Szabolcs törzskapitány, v. Horváth László törzskapitány a történelmi zászlókkal

Dr. v. Bucsy László átveszi törzskapitányi kinevezését

v. Erdélyi Takács István átveszi a törzskapitányi kinevezését

Az eskütétel csoportképe, középen dr. v. Bucsy László törzskapitány úr és v. Takács Erzsébet, Pármiczkyne székfőkapitány

Észak-Kelet Magyarországi Törzsszék

Vitézi eskütétel a Miskolci Szent Anna-templomban, 2006. augusztus 6.

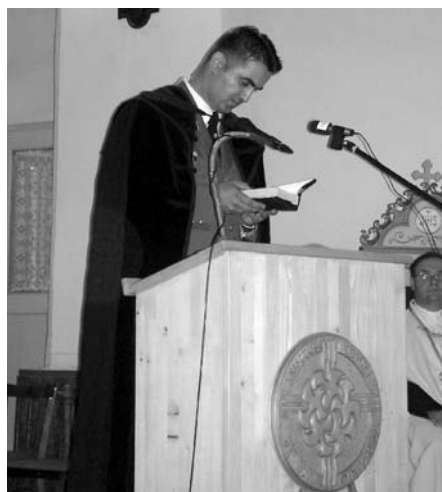
A Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, v. Hunyadi László és az ünnepségen megjelent más előljárók előtt tett eskü tette magasztossá azt a nevezetes napot Miskolcon, amikor tizenöt, zömében fiatal tett ünnepélyes vitézi esküt az ünneplő gyülekezet előtt. A templom szinte zsúfolásig megtelt hozzátartozókkal, meghívott vendégekkel, ünneplő emberekkel.

Rendkívüli és öröndetes esemény volt, hogy hét hivatalos honvédtiszt, valamint a doni harcokat megjárt öt hős és három várományos tett ünnepélyesen esküt a Szent Koronára.

A jelenlévők emelkedett lélekkel lettek tanúi Istennek, Nemzetnek odaszánt – a Vitézi Kódex szerint hangosan, határozottan elmondott – eskü szavainak. Az ünnepség előre elkészített forgatókönyvét a Vitézi Rend Kelet-Magyarországi törzskapitánya, vitéz Horváth László készítette, a narrátor vitéz lovag Litvay Ottó, a vezénylő tiszt nemzeti mándoki Sajtos Szilárd tábori lel-

Eskütevő doni bajtársak és várományosok

Mándoki Sajtos Szilárd VRNT református lelkész

Eskütevő katonák

kész, a Vitézi Rend NT tagja, a segítő vitéz Lovag Bacskó György vitézi hadnagy volt. Az eskütételi műsort Szabó Balázs a Vitézi Rend NT tagja, mint orgonaművész csodálatos játékával színesítette. A Vitézi Rend főkapitánya a Vitézi Szék jóváhagyása szerint az eskütétel keretében két arra érdemes idős vitéznek, vitéz Bojtor István és vitéz Árpád-házi Daka Józsefnek a Vitézi Rend Ezüst Érdemkeresztjét adományozta. A vitézi eskü ünnepi orgona zenével ért véget.

vitéz Bacskó György
vitézi hadnagy

v. Bojtor István kitiüntetése

v. I. Árpád-házi Daka József kitiüntetése

RENDEZVÉNYEK

Barokk bál a barokk városban

V. Ferenc József főszervező

2006. január 14-én rendezték meg a Történelmi Vitézi Rend első barokk bálját Pápán, az Edvy Uralom Fogadó Barokk Udvarházban. Pápa és Vidéke Vitézi Alcsoportjának legaktívabb tagjai, a Vitézi Rend előjárói, valamint a „hely szelleme” határozta meg a vigalom résztvevőinek eleganciáját, az intelligens mulatás, szórakozás, baráti ismerkedés békebeli hangulatát.

Az estélyi ruhában – esetenként díszmagyarban – pompázó hölgyeket, bocskaiba, atillába öltözött urak (vitézek, hagyományörző huszárok) kísérték a fáklykkal és hatalmas szikrákat vető tábortűzzel kivilágított udvaron át az udvarházba.

19 órakor a hagyományörző katonák és a palotást táncoló párok sorfala között vonult be a bálterembe a Vitézi Rend főkapitánya, tisztségviselői és a rend zászlói. Ezt követően nemzeti Ferenc József rendező imára szólította a bálozókat, majd vitéz Galántai Márta Edit üdvözlő mondatai után vitéz Hunyadi László főkapitány úr hazaszeretetre, igaz

v. Sántha Csaba tulajdonos köszöntője

v. Hunyadi László főkapitány, v. Harmath Lajos székkapitány, m. kir. ny. ejtőernyős őrnagy

magyar elveinkre utaló gondolataival megnyitotta az első barokk vitézi bált. Zárszóként kifejtette abbéli óháját, reméli, hogy ezt a jeles eseményt a jövőben majd több is követi.

A vitéz Müller házaspár által irányított Vadvirág együttes palotás tánca, majd később a tagok egyéni szereplése meghatározta a bál ünnepélyes, vérbeli magyar hangulatát. A különleges ízű étkek sorát (sült malac, őzporékolt, diós-mákos bejgli, almás pite) kemencében sütötte a Királyi szakácsok versenyén első díjat nyert id. Polgár György.

23 órakor bográcsban készített gulyásleves került másodvacsoraként az asztalra. Desszertként vitéz Kovács Ilona (Jánosné) 6 db hatalmas, házi készítésű tortával lepte meg a bálozókat. Az egyik díszítését nagyméretű vitézi címer ékesítette. Éjfélkor kezdődött vitéz Járosa Réka és nemzeti Takács Anikó közreműködésével az értékes, magyaros jellegű tombolatárgyak kisorsolása. Vitéz, lovag Zalai Károly népi iparművész javaslatára a tombola bevételét fele-fele arányban egy katolikus (Padányi Gimnázium, Veszprém) és egy református intézmény (Ref. Tudományos Gyűjtemény, Pápa) részére adományoztuk – egy kis ünnepély keretében.

A báli táncok közé iktatott műsorok, a főkapitány úrnak átnyújtott ajándékok (Vitézi Rend címerével díszített váza, Lehel kürtje), valamint nemzeti Kircses László szavaltatai és az általa irányított hagyományörző huszárok hazafias érzelmű dalai (tangóharmonika kísérettel) mellett hajnali fél ötig tartott a feledhetetlen bál.

vitéz G. M. E. vitézi alhadnagy, a bál háziasszonya

v. Galántai Márta Edit

Vitézi Bál – Stefánia Palota, 2006. január 28.

A Történelmi Vitézi Rend országos, immár hagyományosan megrendezett bálja bővelkedett ünnepi, megható, jelentőségteljes és természetesen kellemes-vidám pillanatokban.

Az ünnepség fővédnöke: v. Krasznay Béla nyá. ezredes, tb. h. főkapitány, védnöke: v. Hunyadi László főkapitány. Az est háziasszonyai: v. Molnár Piroska, dr. Juhartosné, valamint v. Kovács Anna, Leinerné. A zászlók bevonulását követte a palotás, mely magyarságunk szimbolikus ünnepi tánca.

Az est jelentős eseménye volt a Történelmi Vitézi Rend „Nemzetvédelmi Kereszt, ezüst fokozata” kitüntetések átadása.

Kellner Lajos

v. Molnár Piroska, dr. Juhartosné

v. Hajdú Szabolcs törzskapitány

v. Horváth László törzskapitány

v. Kissunyi István tb. törzskapitány

I. v. Miklósi Zsolt törzskapitány

v. Lázár Elemér Országos Törzskapitány, Erdély

v. Dékány Ágoston főszéktartó

v. baron James Short of Castleshort úr átveszi megbízólevelét a főkapitány úrtól

TOKAJ-HEGYALJA EGYIK LEGSZEBB ÉS LEGMODERNEBB BORÁSZATA:

A BÉRES SZŐLŐBIRTOK ÉS PINCÉSZET

A világ- és a hazai piacon a Béres Csepp mára fogalommá vált, e márkanév a tokaji aszú ismertségével vetekszik. Annak reményében, hogy a Béres Cseppel hírnevet szerzett Béres család hamarosan a magyar borkészítés terén is nemzetközi tekintélynek örvendhessen, 2002-ben új vállalkozásba kezdett a világörökség részét képező Tokaj-Hegyalján.

A Béres Szőlőbirtok és Pincészet 90 hektáros birtoka a festői Erdőbényén fekszik. Innen került elő a miocénkori ősszőlő, a Vitis Tokaiensis levelének több mint 20 millió éves megkövült lenyomata is. A Béres család eltökélt szándéka, hogy a tokaj-hegyaljai borvidék ezen patinás részén újra csúcsmínőségű borok készüljenek, melyek tovább öregbítik a tokaji bor hírnevét hazánkban és szerte a világon.

Első boraink a 2003-as évjáratból származnak, amely nagyon jó indulást biztosított: a 2003-as, Lőcse dűlőből származó Béres Furmint a hazai és a nemzetközi borversenyeken, Londontól Tokióig nyolc díjat nyert. Szakírók az évjárat egyik legszebb magyar fehérboraként értékelik. Az ígéretes kezdést további szép eredmények erősítik, és rövidesen piacra kerül a nagy ígéret, a 2003-as évjáratból származó aszú is.

Idén májusban felavatott modern birtokközpontunkba nagy szeretettel várjuk vendégeinket pincelátogatással egybekötött borkóstolóra. A pincészet munkatársainak vezetésével betekintést nyerhetnek a borkészítés minden folyamatába, a szőlő beérkezésétől a palackozásig. A pincelátogatás után kóstolótermünkben megismertetjük Önökkel borainkat, szaküzletünkben pedig kedvezményes, pinceáron történő vásárlásra nyílik lehetőségük. A hely varázsa és a kitűnő borok kóstolása valamennyi vendégünk részére maradandó élményt nyújt.

NYITVA TARTÁS: HÉTKÖZNAP 10–16 ÓRA KÖZÖTT

Ettől eltérő időpont esetén, illetve hétvégén előzetes bejelentkezés alapján várjuk az érdeklődőket.

Tel: 06 (20) 985-2642 , 06 (20) 985-2239

Címünk: Béres Szőlőbirtok és Pincészet, 3932 Erdőbénye, Lőcse dűlő

Boraink az alábbi borszaküzletekben vásárolhatók meg:

- Bortársaság, Bp. I. Batthyány u. 59. ♦ Karaffa Borszaküzlet, Bp. III., Bécsi u. 57–61.
- Maligán Boréletterem, Bp. III., Lajos u. 38. ♦ Belvárosi Borsalon, Bp. V., Vármegye u. 7.
- Présház, Bp. V., Váci u. 10. ♦ In Vino Veritas Borkereskedés, Bp., VII., Dohány u. 58-62.
- Raiker Kft., Bp. VIII., Hős u. 2/A ♦ Cork Kft., Bp. XI., Baranyai u. 19.
- Bor és a társa Borszaküzlet, Bp. XII., MOM Park ♦ Szent István Borszaküzlet, Bp. XIII., Pozsonyi u. 49.
- Corvinum, Bp. XXII., Dézsmaház u. 19/A ♦ Maborex Plus Kft., Bp., XXII., Campona, Nagytétényi út 34.
- Kistücsök Étterem, Borpince és Vinotéka, Balatonszemes, Bajcsy Zs. u. 25.
- Rába Vinotéka, Győr, Kisfaludy u. 14. ♦ A Hordó Borszaküzlet, Pécs, Széchenyi tér 17.
- Rippl-Vinotéka, Pécs, Jókai tér 7. ♦ Furmint Vinotéka, Tokaj, Jókai u. 42.

Borászatunkat érintő további aktualitásokról, kedvezményes borvásárlási lehetőségekről, rendezvényeinkről a www.beresbor.hu honlapunkon is olvashat.

LEVELEZÉSI ROVAT

Nyílt magánlevél

(Lapunk s nem tesz közzé a Történelmi Vitézi Rendet, vagy Rendünk tagjait támadó írásokat, mivel ez nem tisztünk. Helyt adunk azonban tagjainknak az őket ért sérelmek tisztázására, s ezzel kapcsolatos írásaik megjelentetésére.)

Dr. Várhelyi András úrnak

Hosszasan kerestem a magyar nyelv udvariassági megszólításai között egy megfelelőt, amelyet neve elé illeszhetnék az udvariassági előírásoknak megfelelően. Sajnálatos módon nem találtam meg a helyzethez illő vagy méltó szót. Így marad az alkalmazott formula sallangok nélkül.

Véletlenül került kezem ügyébe az Ön által jegyzett „Vitézi Rend” Társadalmi Egyesület „hivatalos lapja”, a „Vitézek Lapja”-nak 2005. decemberi száma. Érdeklődéssel olvasgattam az ebben megjelenteket, majd érdeklődésemet enyhe csodálkozás váltotta föl. Ugyanis a lap 10. oldalán megjelentettek egy névsort, amelyben felfedezni véltem több, általam jól ismert és nagyrabecsült ember (és néhány kevésbé becsült) neve között saját nevemet is. Nos, ez az oka annak, hogy „tollat ragadtam”, ámbár ez ma már kissé idejét múltá kifejezés, amikor computeren ír az ember.

Ez azért nem von le semmit mondanóm fontosságából vagy értékéből. Érdekes módon az Ön egyesülete egy Vitézi Széki határozatot említ, amely vagy a valós tények ismeretének hiányában vagy pedig tudatosan vegyít-kavar egymáshoz nem összetartozó dolgokat. **Az Ön egyesülete 1997-ben, illetve annak akkori vezetői „kiszakadtak” a Vitézi Rend magyarországi törzsszékének „törvényes” kereteket biztosító magyarországi bejegyzésű társadalmi egyesületből,** és vittek magukkal minden mozdíthatót és mozdíthatatlant (székházat, bankszámlát, miegyebet.) Ehhez hasonló lépésekre már több példa is akadt a magyarság 20. századi történelmében. Sok mindent vittek (gyakran az éj leple

alatt) el tőlünk „a szállításra nem jogosult” lények: románok, szovjetek, felszabadítók, államosítók, stb. – hosszú a névsor és minden bizonnyal még ma sem véges. Nos, ezek a „jóakarók” pufajkás Horn Gyula kormányának uralma alatt, „jó” Keleti György néphadseregi ny.á. ezredes elvtárs, honvédelmi miniszter oltalmazó karjai alatt megbújva „csináltak” egy új „Vitézi Rendet”, amely az addig létező „társadalmi egyesület” másolata lett. A poszt-kommunista bíróság – a reá oly jellemző figyelemmel a törvényességre – bejegyezte, mint egy újabb társadalmi egyesületet.

Ezzel a poszt-kommunista? képződménnyel áll az igazi, egyetlen jogfolytonos Vitézi Rend ellentétben. Nem a „társadalmi egyesület”, amely ebben a bábszínházi, III. Magyar Köztársaságban hozott törvények alatt áll, hanem az a Vitézi Rend, amely soha nem szűnt meg, nem „szakadt” szét, és nem utólag hozott „törvények” visszamenőleges „hatályossága” alapján létezik. Talán még Ön is tudja, hogy ez „a visszamenőleges hatály” a legtipikusabb szovjet/kommunista jogi nonszensz. Nos, Uram, engem ebbe a soha meg nem szűnt, jogfolytonos Vitézi Rendbe vettek föl az 1956-ban „elkövetett” saját érdem alapján – **külhonban.** Vagyis ennek következtében **soha nem voltam, nem is lehettem az Ön „társadalmi egyesületének” tagja** – amelyből most méltóztattak „kizárni”. Ezt tudomásul venni szíveskedjék! Ha az Ön „vitézsége” (saját szavai szerint – Istentől kapott/szerzett? jogon) és főkapitányelnöki tisztsége nem lenne olyan illegitim, mint az egész kommunista rendszer maga is volt, „vitézségét” akár paródiának is föl lehetne fogni. De a magyar nemzet lelki állapota ennyi megalázás, ennyi aljasság után sajnos, már nem képes több törvénytíp-rást paródiaként kezelni.

Az ég áldja Önt – érdemeihez illően.

2006. május 2.

vitéz Hajdú Szabolcs

„Talpra Magyar!...” – Emlékeztető 2006. augusztus 3-án

Tisztelt Magyarok! Rövid emlékeztető, hogy 2005. október 22-én több ezren álltunk a hideg esőben Budapest XII. kerületének egyik kis terén, a II. világháború áldozatainak emlékére emelt Turul szobor ünnepélyes leleplezésén. Nagyon büszkék voltunk önmagunkra, hogy ily bátran dacoltunk az esővel és a szobor megszüntetését, lerombolását követelő SzaDeSZes „politikusok” hangoskodásával szemben – is.

Oly annyira fölbátorodtunk a lelkes hangulatunktól, hogy égre-földre esküdtünk: **A szobrot, ha kell, saját testünkkel fogjuk megvédeni!** És nagyon büszkén, lelkes magyar szívvel mentünk haza: „Most aztán megadtuk ezeknek!”

Hasonló elszántsággal tiltakoztunk a Városliget szélére, a néhai Sztálin szobor helyére tervezett állami Bitófa-liget, a 2006 darab vasoszlopból álló „1956-os Emlékmű”, becenevén a „Vaskefe” ellen is!

Ha még tetszenek erre az arcátlanságra egyáltalán emlékezni. **Ez ugyanis egy védő vaskerítés mögött épül!!!**

A „Néphadsereg művelési területén”, a „Honvédelmi Minisztérium” egyik leányvállalatának „jóvoltából”! És egyetlen nagyhangú magyar sem áll ott, senki sem tiltakozik, nem tépi le a védő kerítést. Teljes a nyugalom, hiszen ez, kérem, nem Párizs, ez kérem tisztelettel BUDAPEST. Sztálin elvtárs – onnan alulról meg csak vigyorg. Fletó (Gyurcsány), Szেকে-

res Imre elvtárs meg a többiek vele együtt röhögnek az „elgárgyult jobboldaliak” nagy fogadkozásain!

Nos, feleim, tegnap megérkezett a következő arculcsapás „az 50. évfordulóra készülendő”: A „testünkkel védendő Turul szobrot” 30 napon belül le kell bontani! Ez a mai, poszt-kommunista terror világában jogerős! És mivel oly bátrak és elszántak vagyunk a lelkes fogadkozások terén – a jogerős bontás (a mi adóforintjainkból) szintén meg fog történni.

Mert a Turul csípi Ungár Klára és több hasonszőrű „lélek” szépérezkét! És nem csak az ég nem szakad rájuk, de az elszántan fogadkozó „jobboldaliak” is jobboldalukra fordulva szunnyadnak tovább a hír hallatán! Illetve nem hallatán, mert ilyen hírt nem nagyon hall meg senki. (A „közszolga kommunikátorok” általában csak egyszer ismertetik, éppen a meghallását kerüldendő.)

Kedves, szabadságszerető MAGYAROK! Ha nem fogjuk megvédeni a Turult, ígéreteink ellenére, akkor „büszkén, mi az, hogy! Tisztességesen... szembeköphetjük önmagunkat!” És nyugodtan folyamadhatunk „hontalan útlevelért”, mert ezek után „joggal” seprűzhetnek ki bennünket az országból „az új tulajdonosok”!

Hajdú Szabolcs

’56-os közlegény

Könyvajánló

Előzetes

1956. 50. évfordulója alkalmából ez év őszén jelenik meg vitéz Donát Ármin rendtársunk tollából – a Történelmi Vitézi Rend kiadásában – vitéz Radnóczy Antal nyugállományú dandártábornok, rendünk egykori főkapitánya előszavával a Búcsú Recsktől című könyv. A mű első ízben tartalmazza a közel 1700 fogvatartott névsorát, valamint hozzávetőleg 140 fényképet.

Dr. vitéz Dengyel Zoltán
törzskapitány
Nyugat-Dunántúl

A szerző, v. Donát Ármin v. Hunyadi László főkapitány úrral

Prinyi Zoltán szabó

Hagyományos magyar viseletek: bocskai, díszmagyar, atilla, esküvői ruhák, iskolai és egyesületi formaruhák mérték utáni készítése, gazdag szín- és formaválasztékban

1053 Budapest V.,
Magyar u. 44. fsz. 4.

Bejelentkezés telefonon!
Telefon:
06 (30) 992-3221

Varga Csaba

könyveit ajánljuk szeretettel olvasóinknak, a Fríg kiadó jóvoltából:

A kőkor élő nyelve

A könyv vezérmondata: „A kőkor szava kép”. Az ősi időkben ugyanis mindent látványa alapján neveztek meg. A szerző e kőkori nyelvnek azokat az egyedülálló szellemi, képi és logikai tulajdonságait mutatja be, amelyek ma is gondolkodásunk, beszédünk alapjait alkotják. 465 oldal, 3300 Ft

Az ősi írás könyve

E könyv bemutatja, hogy miként alkalmazták az emberek a végtelenül ősi ABC betűit. A fejezetek végén lévő feladatok segítségével gyakorolhatjuk is eleink írásmódjait. Ily módon ráébredhetünk arra is, hogy a négy lehetséges írásmód közül épp a legkezdetlegesebbel írunk mi ma itt Európában. 200 oldal, 1850 Ft

HAR

A távoli kőkorban tudományos célokra kitaláltak egy nyelvet, melynek alapja 20-nál is kevesebb szó. Ez a nyelv ma is él, és hatása szinte a világ összes nyelvében kimutatható: sokuk csupán „romlott” változata ennek az ősn nyelvnek. A HAR e nyelv kitalálásáig vezet vissza bennünket, s bemutatja a nyelvalkotók „receptjét” is. 390 oldal, 2680 Ft

Idő és ABC

Varga Csaba írástörténeti, őstörténeti cikkeiből, vita-irataiból egybeszerkesztett könyv. Szó esik benne többek közt a nyelvek most feltárt geometriai tulajdonságairól, a múltkutató legújabb tudományos eredményeiről és arról is, hogy miért igaz ugyan, de valójában mégsem a „fennugorizmus”. 204 oldal, 1980 Ft

JEL, JEL, JEL, avagy az ABC 30 000 éves története

A frissen felfedezett ősi írásmaradványokat mutatja be a könyv és ezek által bizonyítja, hogy a lineáris jelekből álló ABC legalább 30 000 évvel ezelőtt már készen volt. Mégpedig a hozzá tartozó, igen elmés – pont-pont-vesszőcske – számítással együtt. 465 oldal, 3300 Ft

Felhívás!

A történelmi Vitézi Rend fennállásának 85. évfordulója alkalmából az öt világrészen működő Vitézi Szék határozatban fogadta el és fektette le a főkapitány előterjesztését. Eszerint a Rend mozgósítva erőit az öt világrészen (felhasználva a vitézek szakmai, anyagi támogatását) védnökséget vállalva, kezdeményezi a megfelelő hazai és nemzetközi fórumokon a BUDAVÁRI HELYŐRSÉGI, korábban MÁRIA MAGDOLNA, ma SZT. KAPISZTRÁN. JÁNOS TEMPLOM újjáépítését. Ezzel emléket állítana a magyar történelem hős katonáinak és vitézeinek, valamint a háborúk idején hazánk területén harcoló idegen katonáknak. Közismert és köztudott, hogy a kommunizmus gőgös nemzetpusztító diktatúrájának első idejében több, már megrongált, de még álló templomot lebontattak. A HELYŐRSÉGI TEMPLOM állá falai is erre a sorsra jutottak. A Szentatyát, XVI Benedeket magyarországi látogatása alkalmával tisztelettel kérnénk az újjáépítés alapkövének letételére. A HELYŐRSÉGI TEMPLOM jelkép lenne Európa és a világ valamennyi békére törekvő népének. Otthont adna a magyar honvédek

lelki ápolásának, az ökumenikus tábori lelkészség tevékenységének. Tekintettel a Történelmi Vitézi Rend szerény lehetőségeire szeretettel vár és buzdít minden hazai és külhoni támogatót, valamint állami és egyházi segítséget. Számít Róma az EU és a NATO illetékes szerveinek támogatására is.

Vitéz Hunyadi László 2001-ben (akkor országos törzskapitány) terjesztette fel indítványát vitéz Radnóczy Antal dandártábornoknak (akkori főkapitány). 2002-ben v. Radnóczy közalapítványt hozott létre Árpád Ház néven melynek tevékenységi köre összhangban van a Vitézi Rend célkitűzéseivel.

Tájékozódva a megvalósítás lehetőségeiről, fő koordinációs partner a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténelmi Intézet és Múzeum lenne. Korábban vitéz Hunyadi Lászlón keresztül a Vitézi Rend már részt vett hasonló kezdeményezésben. 1990-ben a BUDA VÁRI ZSIGMOND KÁPOLNA (minden magyarok kápolnája). 2000-ben a csíkszeredai PLÉBÁNIA TEMPLOM megvalósításában működött közre. Ezúton hívunk minden magán és jogi személyt, magyar és nemzetközi, egyházi, katonai, valamint félkatonai lovagrendet az együttműködésre, anyagi és erkölcsi támogatásra. Erőfeszítéseinket a teremtő kegyeibe ajánlva, Szt. Kapisztrán János közbenjárását kérve fogunk bele munkánkba.

Budapest, 2005. szeptember

Vitéz Dékány Ágoston
Vitéz Dékány Ágoston
főszéktartó

Vitéz Hunyadi László
Vitéz Hunyadi László
főkapitány

Vitéz Gergely István
Vitéz Gergely István
helyettes főkapitány

A HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

Jubász Gyula: Consolatio

Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csendesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.

Emlékük, mint a lámpafény az estben,
Kitiündököl és ragyog egyre szebben
És melegít, mint kandalló a télben,
Derűs szelíden és örök fehéren.

Szemünkben tükrözik tekintetük még
S a boldog órák drága, tiszta üdvét
Fölissza lelkünk, mint virág a napfényt
És élnek ők tovább, szűz gondolatként.

Dr. v. Béres József

Tudományos kutató, 2006. március 26-án, 86 éves korában elhunyt.

„Soha egyetlen embertársam életéről nem akartam, nem akarok és nem is tudnék lemondani. Más a dolgom a világban” – üzenete egész életével és munkásságával dr. Béres József. A kutató 1920. február 7-én született a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei

it ellenállás fogadta. A Béres Csepp végül forgalomba került, majd 2000-ben hivatalosan is gyógyszerre nyilvánították, és 2002-ben a tudóst a legmagasabb hazai tudományos elismeréssel, a Széchenyi-díjjal tüntették ki. Tudományos munkásságáért és küzdelmes életéért közmegebecsülés és tisztelet övezte hazánkban és az egész világon, alakja már életében legendává vált.

Az utóbbi években dr. Béres József a nevét viselő vállalatcsoport elnökeként és a Béres Alapítvány tiszteletbeli elnökeként visszavonultan élt Kisvárdán.

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...” 2Tim 4,7

Lovag v. Dr. rer. pol. dr. med. Juba Ferenc Márton

A Magyar Tengerészek Egyesülete és Komárom Város Önkormányzata fájdalommal tudatja, hogy Lovag v. Dr. rer. pol. dr. med. Juba Ferenc Márton tengerészkapitány, radiológus szakorvos, Észak- és Dél-Komárom Díszpolgára, a m. kir. „Budapest” tengeri hadihajó v. II. tisztje, a Vitézi Rend tiszteletbeli Törzskapitánya, a jeruzsálemi szuverén, katonai Templomos- és Szent Lázár lovagrendek parancsnoka. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület örökös tagja és ausztriai alelnöke, a kardokkal és koszorúval ékesített I. oszt. Tűzkereszt, a kardokkal ékesített német III. oszt. sasrend és számos egyéb kitüntetés tulajdonosa, 2006. május 10-én, a halotti szentségek felvétele után 91 éves korában elhunyt.

Dr. v. Rajczi Péter Pál (1917–2006)

Pro Civitate Pécs cím viselője, '56-os emlékérem kitüntetettje, nyugalmazott gimnáziumi tanár, levéltári tudományos munkatárs, Pécs város újjáalakult önkormányzati közgyűlésének első korelnöke, tagja a Ciszterci Diákszövetségnek, a Történelmi Igazságtételi Bizottságnak és a Honvéd Hagyományörző Egyesületnek, Pécs Története Alapítvány kurátora.

Záhonyban. 1968-ban doktorált általános élettanból és agrobiokémiából, majd 1972-ben hosszas kutatómunka eredményeképpen megalkotta a nyomelemeket komplex formában tartalmazó humángyógyászati készítményt, a későbbi Béres Cseppet. A Béres Cseppet megalapozó tudományos eredményei az 1960-as és 1970-es években korát jóval megelőzték és ezért újszerű meglátása-

Bogláryné Mailáth Edina

2006. március 28-án, életének 72. évében elhunyt. Kiváló magyar egyéniség, aki egész életét a magyarság ügyének szentelte.

v. Kunyéri István András

Az emigráció kiváló vitéz egyénisége, sokat tett a Vitézi Rend egységéért, összetartásáért.

Dr. v. Makra Zoltán

Dr. Makra Zoltán rendtársunk, a Vitézi Rend főügyésze, az emigráció elismert politikai publicistája 90 éves korában békésen távozott az élők sorából. A Nemzetőr főmunkatársaként vezette az újságot, mely évtizedeken át adott erőt és hitet a magyarságnak. Kívánsága szerint szülei mellé temették a Farkasréti temetőben.

vitéz Sárdy György

v. Sörlei Kázmér ny. repülő százados

ERDÉLY – Románia

Megyes Mihály

Szovátán született 1921-ben. Saját érdeme alapján volt vitézzé avatva. Meghalt 2005. december 3-án. Nagy hazafi volt. Béke poraira.

Szakáll Antal

Született Érmihályfalván 1939-ben. Várományosként lett rendünk tagja, Érmellék székkapitánya. Meghalt 2006 áprilisában Érmihályfalván. Temetésén 30 vitéztársunk kísérte utolsó útjára. Igaz magyar ember volt, az igazságérzet és nemzete iránti hűség jellemezte életét. Nagyon hiányzik sorainkból.

Kosa István

1918-ban született. Saját érdeme alapján vitézzé avatták, elhunyt 2006 júliusában. Magyarságáért konokul kitartó személyiség volt.

Az elhunyt vitéztársak temetésén jelen voltunk, képviselve rendünket.

Isten nyugtassa őket!

v. Lázár Elemér
országos törzskapitány, Erdély

Kanada:

Dr. vitéz Benkő Gyula 1925, Calgary

vitéz Kenyeres János 1918, Winnipeg

vitéz Szóts Pál 1919, Edmonton

vitéz Bányay László 1925 – 2004

Sírkövén a felirat-részlet:

1956-os forradalom és szabadságharc vk. parancsnok
„Szeretlek mindhalálig nemzetem!”

Rendünk őrzi emléküket! Nyugodjanak békében.

v. Majthényi László, P. Eng
kanadai törzskapitány

**EMLÉKÜKET
KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK!**

Nagyboldogasszony ünnepe, augusztus 15.

Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk!
Nagy ínségben lévén, így szólít meg hazánk:
||:Magyarországról,
Édes hazánkról,
Ne felejtkezzél el
Szegény magyarokról!||

Ó Atya Istennek kedves, szép leánya,
Krisztus Jézus Anyja, Szentlélek mátkája!
||:Refrén:||

Nyisd fel az eget sok kiáltásunkra,
Anyai palástod fordítsd oltalmunkra.
||:Refrén:||

Kegyesszemeiddel tekints meg népedet,
Segéld meg áldásra magyar nemzetedet.
||:Refrén:||

Sírnak és zokognak árváknak szívei,
Hazánk pusztulásán özvegyek lelkei.
||:Refrén:||

Vedd el országodról, ezt a sok ínséget,
Melyben torkig úszunk. Ó nyerj békességet.
||:Refrén:||

Irtsd ki, édes Anyánk, az eretnokséget,
Magyar nemzetedből a hitetlenséget.
||:Refrén:||

Hogy mint Isten Anyját régen tiszteltek,
Úgy minden magyarok most is dicsérik.
||:Refrén:||

Tudod, hogy Szent István örökségben hagyott,
Szent László király is minket reád bízott.
||:Refrén:||

Sokat Fiad ellen, megvalljuk, vétettünk,
De könyörögj értünk, s hozzája megtérünk.
||:Refrén:||

Jézus Fiad előtt hajts térdet érettünk,
Mert ha nem cselekszel egy lábíg elveszünk.
||:Refrén:||

Dicséret, dicsőség legyen az Atyának,
A te szent Fiadnak s Szentlélek mátkádnak.
||:Refrén:||

*Régi magyar himnuszunk! Születése valószínűsíthetően
az 1700-as évek eleje*

„Merjünk nagyok lenni!” (Széchenyi István)

550 éve: Nándorfehérvár (ma Belgrád) 1456. július 4–22.

Hunyadi János halála 1456. augusztus 11.

Győztek a keresztény hadak! Hunyadi János vezetésével szárazon és vízen legyőztük a többszörös túlerőben támadó török sereget. Európa – a szöszező Európa, ahonnan történelmünk során sohasem érkezett semmiféle segítség Magyarország felmentésére – fellélegezhetett. Nyugalma zavartalan maradhatott. Magyarország vérezett, áldozatot hozott, s megmentette a kereszténységet. Hunyadi János seregének zöme középnyemes, polgár és a felkelt jobbágyok voltak. A Nép megmentette – már oly sokadszor Hazáját... A Hadvezér pedig Nándorfehérvár falai között lelte halálát: a pestis áldozata lett.

A törökök vesztesége oly mértékű volt, hogy 70 évig nem tudott nagyobb erővel Nyugat felé támadni.

III. Calixtus pápa a nándorfehérvári diadal emlékére elrendelte a déli harangszót, mely azóta is – a világon mindenütt – a kereszténység diadalát jelzi.

474 éve: Kőszeg diadala 1532. augusztus

Csaknem egy hónapon keresztül ellenállt és győzött Jurisich Miklós a főként a város civil lakóiból álló „seregeivel” a csaknem százezres nagyságú török hadak ellen. A személyes, egyéni hőstettek és az összefogás nagyszerű példája mai napig a kőszegiek győzelme! E diadal emlékére Kőszegen 11 órakor IS megszólalnak a templomok harangjai.

Emlékeznünk kell!

440 éve: Szigetvár eleste 1566. szeptember 8.

Szigetvár ostrománál Magyarország védelmében hősi halált halt Zrínyi Miklós horvát–dalmát–szlavón bán, Tolna és Baranya megye főispánja. II. Szulejmán szultán 100 000 fős seregével szemben 2500 emberével – főként polgárok és jobbágyok, nők-férfiak – mindhalálig kitartott. A Győrnél teljes fegyverben álló erős császári hadsereg nem segítette őket. Szigetvár védői végül kitortek a várból – és valamennyien hősi halált haltak. Önfeláldozó hazaszeretetük, rendíthetetlen magyarságuk azonban évszázadok óta példaként áll előttünk.